

Historija poslanika alejhim salatu ve selam

Hvala Allahu dž,š, Gospodaru svih svjetova, Koji nam je poslao Poslanika Muhammeda a,s, da nam pokaže put dobra i da budemo spašeni, donosimo salavat na Muhammeda a,s, i na sve Allahove Poslanike i Miljenike koji su došli da pokuažu ljudima pravi put i da uđu u džematil hulud.

Oviom prilikom želim da pokušam da sastavim kratku biografiju svih Poslanika alejhim selam, odnosno samo onih koji se spominju u Kur'anu, sa kratkom biografijom, i sa nekim interesantnim podacima do kojih sam došao. Poslije u drugom dijelu ću spomenuti ajete koji govore o Poslanicima koji se spominju u Kur'anu i u kojim surama se spominja, zatim broj ajeta, kako bi bilo lakše pronaći mjesto spominjanja u Kur'anu za one koji budu željeli da prošire svoje znanje.

Ovo je kratka biografija Poslanika alejhim selam, bit će od velike koristi za one koji šire da'vu (kao imame, mualime, itd) sve je tu na jednom mjestu, lahko je doći do ajeta u kojima se spominje određeni Poslanik alejhi selam.

Molim Allaha dž,š, da ovo djelo bude od koristi amin.

Imam Sedin Agić

Adem a,s	Idris a,s,	Nuh a,s,	Hud a,s,
----------	------------	----------	----------

1. Za **Adema** a,s, se kaže da je bio poslat Indiji ili drugo mišćenje Arapsko Poluostrvo, njegovi potomci se zovu "potomstvo Ademovo a,s", u Kur'anu se spomine 25 puta, na različitim mjestima i različitim surama. Takođe se spominje da je ima oko 40 djece muških i ženskih, umro je a,s, u Indiji, dok drugi kažu da je umro u Mekki.

2. **Idris** a,s, Idris a,s, je sin Jarida sin Mehlaila sin Kajnena sin Enuša sin Šita sin Adema. Njegov narod se zvao "potomci Kabila". Mjesto na kome je bio poslat je Irak, u Kur'anu se spominje dva puta, Idrisa a,s, je Allah uzdigao sebi.

3. **Nuh** a,s, Nuh a,s, je sin Lamika ili (Lameha) sin Matošelha ili (Matuzale), sin Idrisa sin Jarida itd, sve do Šita sina Ademova a,s. Njegov narod se zove "Kavmu Nuh" Nuhov narod, mjesto poslanstva je bilo Južni dio Iraka, u Kur'anu se spominje 43 puta, imao je četvero djece, umro je a,s, u Mekki.

4. **Hud** a,s, Hud a,s, je sin Abdullahov, sin Rabbahov, sin el-Huludov sin Adov, sin Avsov sin Irmov sin Samov sin Nuhov a,s. Njegov narod se zove "Kavmu Ad" ili Adov narod, mjesto poslanstva je Ahkaf, u Kur'anu se spominje 7 puta, umro je u mjestu Istočnog Haderul Mevta, Jemen.

Ovo su prva četiri Poslanika neka je Allahova vječna Milost na njih. Sad će mo nastaviti sa druga četiri a,s. A to su Salih a,s, Ibrahim a,s, Lut a,s, i Ismail a,s.

Salih a,s,	Ibrahim a,s,	Lut a,s,	Ismail a,s
------------	--------------	----------	------------

1. **Salih** a,s, je sin Abejjida sin Asifa sin Masiha sin Abejjida sin Hazira sin Semuda sin Amira sin Irma sin Sama sin Nuha a,s. Njegov narod se zavo "Kavmu Semud" ili Semudov narod, mjesto gdje je bio poslat mjesto koje se zove Hadžer. U Kur'anu se spominje 9 puta, mjesto gdje je preselio Mekka.

2. **Ibrahim** a,s, sin Azera sin Nahura sin Surudža sin Ra'ua, sin Faliha sin Abira sin Šaliha itd, sve do Sama Nuhovog sina a,s. Njegov narod se zavo "Keldan" mjesto poslanstva je Irak, u Kura'nu se spominje 69 puta, potomstvo 13 djece. Umro je u mjestu koje se zove Halil.

3. **Lut** a,s, je sin Harunov sin Azerov sin Nahurov sin Surudžov itd, sve do Smama Nuhovog sina a,s. Njegov narod se zove "Kavmu Lut" ili Lutov narod, mjesto poslanstva je Sudum i Amure, mjesto u Šamu, Palestina. U Kur'anu se spominje 27 puta imao je dvije kćerke. Umro je u selu koje se zvalo Safre u Šamu.

4. **Ismail** a,s, je sin Ibrahima a,s, sin Azera itd sve do Sama sina Nuhova a,s. Njegov narod je bio plemena iz Jemena, Poslanstvo je dobio u Mekki, a u Kur'an se spominje 12 puta, i imao je 12 djece svi su bili muški, preselio je u Mekki.

Ishak a,s,	Ja'kub a,s,	Jusuf a,s,	Šuajb a,s,
------------	-------------	------------	------------

1. **Ishak** a,s, je sin Ibrahimov, sin Azerov itd do sama sina Nuhovog a,s. Njegov narod se zvaao el-Ken'anijun, ili Ken'anijije, Mjesto gdje je bio poslat je "Halil" Palestina, u Kur'anu se spominje 17 puta, imao je dva potomka. Kada je Ibrahim a,s, napunio 100 godina, njegova hanuma Sara a,s, je rodila sina Ishaka, a I ona je bila starija žena. Umro je a,s, u mjestu koje se zove Halil, Palestina.

2. **Ja'kub** a,s, je sin Ishakov a,s, sin Ibrahimov a,s. Ja'kub a,s, je još poznat i kao "Israil". I njegov narod je "el-Ken'anijun,, poslat je u Šam, spomenut je u Kur'anu 16 puta i imao je 12 djece. Ja'kub a,s, je izgubio vid, zbog žaleći sina mu Jusufa a,s, jer su ga njegova braća bacili u bunar I vodi se kao nestao, zatim mu je Allah dž,š, povratio vid u starosti, I ponovo ga spojio sa njegovi sinom Jusufom a,s.

3. **Jusuf** a,s, je sin Ja'kubov, sin Ishakov sin Ibrahimov sin Azerov, a,s. njegov narod je "Benu israil", ili izraelćani. Mjesto u kome je bio poslat je Egipat, spominje se u Kur'anu

27 puta imao je dva sina i kćerku. Poznat je po čednosti, povjerljivosti, nježnosti i strpljenju. Preselio je na mjestu koje se zove "Nablis" Palestina.

4. **Šuajb** a,s, je sin Mikila sin Jesdžura sin Medina sin Ibrahima a,s. Njegov narod se zvao "Medjen I ashabul Ejke". Poslat je u mjestu Medjen, spominje se u Kur'anu 11 puta, imao je dvije kćerke. Učenjaci tefsira ga nazivaju "Hatibul enbija" zbog njegovog lijepog ponašanja sa svojim narodom. Allah dž.š, ga je poslao narodu u Medjenu, I ashabul Ejke, oba ova naroda su kažnjeni zbog njihovog nevjerovanja. Umro je a,s,u mjestu koje se zove Medjen.

Ejjub a,s,	Zul-Kifl a,s,	Musa'a a,s,	Harun a,s
------------	---------------	-------------	-----------

1. **Ejjub** a,s, je sin Emus sin Tavuha sin Ruma sin el-Ajsa sin Ishaka a,s,sin Ibrahima a,s. njgov narod se zvao "Aramenijun i Umurijun", mjesto u kome je bio Poslanik se zove "Sehl Huran" spominje se u Kur'anu 4 puta, imao je 26 djece. Poznat je a,s, po sabura (strpljenju) jer ga je Allah dž,š, iskušao sa jednom vrstom bolesti. Umro j a,s, u mjestu koje se zove Sehl Huran.

2. **Zul-Kifl** a,s, je sin Bišra sina Ejjuba a,s, sina Amusa sina Tavuha sina Ruma sina el-Ajsa sina Ishaka a,s, sina Ibrahima a,s. I njgov narod se zvao "Aramenijun i Umurijun" mjesto u kom je bio Poslani je "Damask i okolo" tj; Sirija. Spominje se u Kur'anu 2 puta. Spominju historičari razlog zbog kojeg je a,a, dobio ime Zul-kifl, dakle on se poduzeo za njih i rekao je da će se brinuti za njih i da će im suditi pravedno, te zbog toga je prozvat Zul-Kiflom a,s. umro je u Damasku.

3. **Musa'a** a,s, je sin Imranov sin Fahasov, sin Azerov sin Lavov sin Ja'kubov a,s, sin Ishakov a,s, sin Ibrahimov a,s. njegov narod se zove "Faraine I benu Israil" mjesto gdje je bio poslat "Sinaj" egipat. Spominje se u Kur'anu 136 puta imao je dvoje djece. Allah dž,š, ga je sačuvao dok je bio dijete (beba) od Faraonove namjere, poznat je po nadimku "Kelimullah" jer je Allah dž,š, sa njim razgovarao kod brda Tur, Allah dž,š, ga je spasio sa njegovim narodom od Firaonove kazne, zatim su njegovi sljedbenici napustili njegove savjete u mjestu Sinaj, zatim su lutali 40 dana. Umro je a,s, u mjestu koje se zove "et-Tih".

4. **Harun** a,s, je sin Imranov sin Fahasov sin Azerov sin Lavov sin Ju'kubov sin Ishakov sin Ibrahimov a,s. Njegov narod se zvao Faraonci i benu izraelćani, poslat je na mjestu koje se zove "Sejna" ili Sinaj u Egiptu. U Kur'anu se spominje 19 puta. On a,s, je bio vezir i desna ruka Musau a,s, u pozivanju Faraona i plemena benu israil,. Umro je a,s, u mjestu koje se zove "et-Tih". Kao i njegov brat Musa a,s.

Davud a,s,	Sulejman a,s,	Iljias a,s,	El-Jes'a a,s,
------------	---------------	-------------	---------------

1. **Davud** a,s, je sin Iša'ov, sin Avejjidov, sin Buizov, sin selmon, sin Hašunov, pa sve do Ishaka a,s. Njegov narod se zvao "Benu Israil" mjesto u kome je bio Poslanik a,s, je

Palestina, spominje se u Kur'anu 16 puta imao je jedno dijete, Allah dž,š, ga je podučio govoru ptica, potčinio je brda da sa njim slave Allaha dž,š, a gvožđe mu je učinjeno mehkim. Proizvodio je štitnike (pancire), Allah dž,š, mu je objavio Zebur, učvrstio mu je Allah dž,š, vlast i podario mu mudrost, tako da je bio kralj benu israilu u 30 godini. Umro je a,s, u mjestu koje se zove "Bejtul Makdis" Palestina.

2. **Sulejman** a,s, je sin Davudov, sin Iša'ov, pa sve do Ishaka a,s. I njegov narod je bio "Benu Israil" israelćani, mjesto u kome je bio poslanik Palestina, u Kur'anu se spominje 17 puta. Počastćen je kraljevstvom, tako da je a,s, bio i Poslanik i kralj. Allah dž,š, ga je podučio govoru ptica, potčinio mu je vjetar, šejtane i džinne da mu služe (da bude njegove sluge) bio je iskušán sa bolešću, i tražio je od Allaha dž,š, da mu podari vlast koja neće više nikome biti podarena. Preselio je a,s, u mjestu koje se zove Bejtul Makdis, Kuds Palestina.

3. **Iļjas** a,s, je sin Jasinov, sin Fenehasov, sin Ajzarov sin Haunov el-Vezir sin Imranov, pa sve do Ja'kuba sina Ishaka sina Ibrahima a,s. Njegov narod se zove "el-Finikijun" mjesto gdje je bio Poslanik je Ba'labek, Libanon, spominje se u Kur'anu na 3 mjesta. Poznato je da je odgajan u lijepoj porodici, poznat je po strpljenju i bogobojznosti, nježnosti i jakog imana (vjerovanja) u Allah dž,š, poslušan je bio prema roditeljima, milostiv i opraštao je puno. Allah dž,š, ga je uzdigao k sebi.

4. **El-Jes'a** a,s, je sin Ahtibov, sin Šutelmov, sin Ifrajimov sin Jusufov sin Ja'kubov sin Ishakov sin Ibrahimo a,s. Njegov narod se zvao Benu Israil, mjesto u kome je bio poslanik je "Džubir u Siriji", spominje se u Kur'anu na dva mjesta. Odgajan je na uputi, dobroti i bogobojznosti, bio je milostiv prema svom narodu, sudio je kao i svi Poslanici po objavi od Allaha dž,š. Preselio je u Palestini.

Junus a,s,	Zekerijja a,s,	Jahja a,s,	Isa a,s,
------------	----------------	------------	----------

1. **Junus** a,s, je sin (Junan) sin Mateja a Mateja je njegova majka, i nijedan Poslanik se nije prepisao majci osim Junusa a,s, a Isa a,s, njegovo porijeklo ide do Benjamina sina Jusufova. Njegov narod se zvao "el-Ešurijun" mjesto na kom je bio poslanik je Irak, u Kur'anu se spominje na šest mjesta, umro je u Iraku.

2. **Zekerijja** a,s, je sin Danov, sin muslimov, sin Sudukov, sin Hašbanov sin Davudov a,s, sin Sulejmanov a,s, itd. Njegov narod je "Benu Israil" mjesto u kome je bio Poslanik je Palestina, u Kur'anu se spominje 8 puta imao je jedno dijete. Podnosio je tegobe da im prenese istinu, sve dok nije ofalio i objelio (osjedio), tražio je od Allaha dž,š, da mu podari sinada mu pomogne u starosti i da ga naslijedi u pozivanju u istinu, pa mu je Allah dž,š, udovoljio, i podario mu sina Jahju a,s, preselio je Zekerijja a,s, u Halepu, Libanon.

3. **Jahja** a,s, je sin Zekerijahov, sin Danov, pa sve do Rahbeana sina Sulejmanovog a,s. Njegov narod je "Benu Israil" bio je poslanik u Palestini, spominje se u Kur'anu 4 puta.

Odgajan je u bogobožnosti i dobroti, čednosti, poznat je po pobožnosti umro je kao šehid, umro je a,s, u Damasku, Sirija.

4. **Isa** a,s, je sin Merjemin kćerka Imranova, td, sve do Rahbeana sina Sulejmanovog a,s. Njegov narod je "Benu Israil" mjesto u kom je bio poslat je Palestina, spominje se u Kur'anu na 25 mjesta. Govori je a,s, još dok je bio beba u koljevci (bešici) Allah dž,š, mu je obajvio Indžil, da uputi Beni Israil, potpomognut je sa Mu'džizama (nadnaravnost) kao da napravi pticu od zemlje u obliku ptice a zatim da puhne u pticu, liječenje gubavaca, nijemih i oživljavanje mrtvih. I on a,s, je uzdignut.

Muhammed a,s,

1. **Muhammed** a,s, je sin Abdullahov sin Abdul Muttalibov, sin Hašimov, sin Abdul Menafov sin Kusajjov, sin Kelabov, sin Murretov sin Ka'bov sin Lu'ov sin Galibov sin Fihrov sin Malikov sin Nadrov sin Kenanov sin Huzejmov sin Iljasov sin Muddarov sin Ma'dov sin Adnanov, pa sve do Ismail sina Ibrahimovog a,s. Rođen je 571 miladije, njegov narod se zavo "El-Arab" arapi, poslat je bio u mjestu koje se zove Mekka el-Mukkerema, u Kur'anu se spominje 5 puta, djece je imao petero. On je a,s, pečat poslanstva, poslat je cijelome čovječanstvu, da opomene i upozori. Potpomognut je sa mu'džizama kao Kur'an, jedna od najvećih mudžiza, zatim noćno putovanje "isra'a i Mi'radž, poselamljivanje kamena, drveće itd. Preselio je u Medini.

Kratak pregled mjesta u kojima su poslanici bili poslati

1. U **Iraku** je bilo četiri poslanika a to su ; Idris a,s, Nuh a,s, Ibrahim a,s, Junus a,s.
2. u **Šamu** i okolini njegovoj je bilo 12 poslanika a,s, a to su; Lut a,s, Ishak a,s, Ja'kub a,s, Ejjub a,s, Zul-Kifl a,s, Davud a,s, Sulejman a,s, Iljas a,s, El-Jes'a a,s, Zekerija a,s, Jahja a,s, i Isa a,s. Inače pod Šam pada; Palestina, Sirija, Jordan, Libanon, itd.
3. **Egipat**, u Egiptu je bilo tri poslanika a,s, a to su; Jusuf a,s, Musa a,s, i Harun a,s.

Prvi čovjek i Poslanik Adem a,s,

Rekli smo da se Adem a,s, spominje 25 puta u Kur'anu, zato ću spomeniti ajete koji govore o Ademu a,s, direktno spominjući njegovo vlastito ime, dok ima i ajeta koji govore o njemu a,s, indirektno tj, ne spominjući njegovo ime, to ćemo izostaviti.

Kazivanje o Ademu¹ a,s

Najbolje ćemo Adema a,s, upoznati kroz Kur'an, koji se spominje 25 puta, kazivanje o Ademu a,s, tako se spominje u suri Bekare, u suri Nisa, sura Hudžurat, sura Earaf, Ali Imran, Maide, Isra, Merjem Taha, Jasin, itd. Inače Adem a,s, se spominje 25 puta u

---

¹ O Ademu a,s, je već završena brošura, spomenut je i kratak komentar, zato ko hoće više da sazna o Ademu neka pogleda brošuru "Kazivanje o Ademu a,s," (imamsedin.wordpress.com).

Kur'anu, sa vlastitim imenom, dok se puno više put spominje indirektno, zato ću ja navesti ajete koji govore o tome.

1. U Suri Bekare¹ 31, 33, 34, 35, 37, kaže uzvišeni: 31: "I pouči On Adema nazivima svih stvari, a onda ih predoči melekima i reče: "Kažite Mi nazive njihove, ako istinu govorite!. 33 : "O Ademe," reče On kaži im ti nazive njihove!" I kad im on kaza nazive njihove, Allah reče: "Zar vam nisam rekao da samo Ja znam tajne nebesa i Zemlje i da samo Ja znam ono što javno činite i ono što krijete!. 34: A kada rekosmo melekima: "Poklonite se Ademu! oni se pokloniše, ali Iblis ne htjede, on se uzoholi i posta nevjernik. 35: "I Mi rekosmo: O Ademe, živite, ti i žena tvoja, u Džennetu i jedite u njemu koliko god želite i odakle god hoćete, ali se ovom drvetu ne približujte pa da sami sebi nepravdu nanesete". 37: "I Adem primi neke riječi od Gospodara svoga, pa mu On oprost; On, doista, prima pokajanje, On je milostiv".

2. Kaže uzvišeni u Suri Ali Imran² 33-59 ajetu: "Allah je odabrao Adema, i Nuha, i Ibrahimovu porodicu, i Imranovu porodicu nad ostalim svijetom". 59: "Isao slučaj je u Allaha isti kao i slučaj Ademov: od zemlje ga je stvorio, a zatim rekao: "Budi!" - i on bi".

3. U Suri Maide³ u 27 ajetu: "I ispričaj im o dvojici Ademovih sinova, onako kako je bilo, kada su njih dvojica žrtvu prinijeli, pa kada je od jednog bila primljena, a od drugog nije, ovaj je rekao: "Sigurno ću te ubiti!" - "Allah prima samo od onih koji su dobri" - reče onaj".

4. U Suri el-Earaf se spominje sedam puta i to u ajetima; 11,19,26,27,31,35 i 172: " Mi smo Adema stvorili i onda mu oblik dali, a poslije melekima rekli: "Poklonite mu se!", i oni su se poklonili, osim Iblisa, on nije htio da se pokloni". 19 ajet: "A ti, o Ademe, i žena tvoja u Džennetu stanujte i odakle god hoćete jedite, samo se ovom drvetu ne približujte, da se prema sebi ne ogriješite!". 26 ajet: "O sinovi Ademovi, dali smo vam odjeću koja će pokrivati stidna mjesta vaša, a i raskošna odijela, ali, odjeća čestitosti, to je ono najbolje. To su neki Allahovi dokazi da bi se oni opametili".

27 ajet: "O sinovi Ademovi, neka vas nikako ne zavede šejtan kao što je roditelje vaše iz Dženneta izveo, skinuvši s njih odjeću njihovu da bi im stidna mjesta njihova pokazao! On vas vidi, on i vojske njegove, odakle vi njih ne vidite. Mi smo učinili šejtane zaštitnicima onih koji ne vjeruju". 31 ajet: "O sinovi Ademovi, lijepo se obucite kad hoćete molitvu obaviti! I jedite i pijte, samo ne pretjerujte; On ne voli one koji pretjeruju".

¹ U suri el-Bekare se spominje 5 puta, i to u ajetima 31,33,34,35,37.

² U suri Ali Imran se spominje 2 puta, i to u ajetima 33 i 59.

³ U suri Maide se spominje jednom.

35 ajet: "O sinovi Ademovi, kad vam između vas samih budu dolazili poslanici koji će vam propise Moje objašnjavati - onda se oni koji se budu Allaha bojali i dobra djela činiti neće ničega bojati niti će bilo za čim tugovati;". 172 ajet: "I kad je Gospodar tvoj iz kičmi Ademovih sinova izveo potomstvo njihovo i zatražio od njih da posvjedoče protiv sebe: "Zar Ja nisam Gospodar vaš?" oni su odgovarali: "Jesi, mi svjedočimo" i to zato da na Sudnjem danu ne reknete: "Mi o ovome ništa nismo znali."

5. Zatim u Suri el-Isra'a se spominje dva puta 61 i 70 ajet; " I kada rekosmo melekima: "Poklonite se Ademu!" - oni se svi, osim Iblisa, pokloniše. "Zar da se poklonim onome koga si Ti od ilovače stvorio?" reče". 70 ajet: "Mi smo sinove Ademove, doista, odlikovali; dali smo im da kopnom i morem putuju, i opskrbili ih ukusnim jelima, i dali im velike prednosti nad mnogima koje smo stvorili".

6. Zatim u Suri el-Kehf u 50 ajetu; " A kad smo rekli melekima: "Poklonite se Ademu!"svi su se poklonili osim Iblisa, on je bio jedan od džina i zato se ogriješio o zapovijest Gospodara svoga. Pa zar ćete njega i porod njegov, pored Mene, kao prijatelje prihvatiti, kad su vam oni neprijatelji? Kako je šejtan loša zamjena nevjernicima!".

7. Zatim u Suri Merjem u 58 ajetu; "To su ti vjerovjesnici koje je Allah milošću Svojom obasuo, potomci Ademovi i onih koje smo sa Nuhom nosili, i potomci Ibrahimovi i Israilovi, i onih koje smo uputili i odabrali. Kad bi im se ajeti Milostivog čitali, oni bi licem na tle padali i plakali".

8. Zatim u Suri Taha pet puta u ajetima 115, 116, 117, 120, 121: "A Ademu smo odmah u početku naredili; ali on je zaboravio, i nije odlučan bio". 116 ajet: "A kad smo melekima rekli: "Sedždu učinite Ademu!" svi su sedždu učinili, samo Iblis nije htio. 117 ajet: "O Ademe," rekli smo "ovaj je doista neprijatelj tebi i tvojoj ženi, zato nikako ne dozvoli da on bude uzrok vašem izlasku iz Dženneta, pa da se onda mučiš".

120 ajet: "Ali šejtan mu počeo bajati i govoriti: "O Ademe, hoćeš li da ti pokažem drvo besmrtnosti i carstvo koje neće nestati?" 121 ajet: "I njih dvoje pojedoh s njega i ukazaše im se stidna mjesta njihova pa počehše po njima lišće džennetsko stavljati - tako Adem nije Gospodara svoga poslušao i s Puta je skrenuo".

9. Zatim u Suri Jasin u 60 ajetu; " O sinovi Ademovi, zar vam nisam naredio: "Ne klanjajte se šejtanu, on vam je neprijatelj otvoreni,".

Drugi Poslanik je Idris a,s,

1. Idris a,s, se spominje dva puta, u Suri Merjem 56 i 57 ajet : **"I spomeni u Knjizi Idrisa! On je bio istinoljubiv i vjerovjesnik, Mi smo ga na visoko mjesto digli"**.

2. Zatim u Suri el-Enbija 58 ajet; **"I Ismailu, i Idrisu, i Zulkiflu, a svi su oni bili strpljivi"**.

Treći Poslanik je Nuh¹ a,s,

Nuh a,s, se spominje na 43 mjesta u Kur'anu a to su;

1. Sura ali Imran 33; **"Allah je odabrao Adema, i Nuha, i Ibrahimovu porodicu, i Imranovu porodicu nad ostalim svijetom"**.

2. U Suri en-Nisa 163; **"Mi objavljujemo tebi kao što smo objavljivali Nuhu i vjerovjesnicima poslije njega, a objavili smo i Ibrahimu, i Ismailu, i Ishaku, i Jakubu i unucima, i Isau, i Ejjubu, i Junusu, i Harunu, i Sulejmanu, a Davudu smo dali Zebur"**.

3. U Suri El-En'am 84; **"I Mi mu poklonismo i Ishaka i Jakuba; i svakog uputismo, a Nuha smo još prije uputili i od potomaka njegovih Davuda, i Sulejmana, i Ejjuba, i Jusufa, i Musaa, i Haruna – eto, tako Mi nagrađujemo one koji dobra djela čine"**.

4. U Suri El-Ea'raf 59-69; **"Mi smo poslali Nuha narodu njegovu. "O narode moj," – govorio je on "Allahu se klanjajte, vi drugog boga osim Njega nemate! Ja se doista plašim za vas patnje na Velikom danu!"**. 69; **"Zar vam je čudno što vam pouka od Gospodara vašeg dolazi po čovjeku, jednom od vas, da vas opominje? Sjetite se da vas je On nasljednicima Nuhova naroda učinio; to što ste krupna rasta – Njegovo je djelo. I neka su vam zato uvijek na umu Allahove blagodati, da biste postigli ono što budete željeli."**

5. U Suri Et-Teube 70; **"Zar do njih nije doprla vijest o onima prije njih: o narodu Nuhovu i o Adu, i o Semudu, i o narodu Ibrahimovu, i o stanovnicima Medjena, i o onima čija su naselja izvrnuta? Poslanici njihovi su im jasne dokaze donosili i Allah im nije učinio nikakvu nepravdu, nego su je oni sami sebi nanijeli"**.

6. U Suri Junus 71; **"Kaži im povijest o Nuhu! Kad on reče narodu svome: "O narode moj, ako vam je dodijao moj boravak među vama i moje opominjanje Allahovim dokazima, - a ja se stalno uzdam u Allaha -, onda se, zajedno sa božanstvima svojim, odlučite, i to ne krijte; zatim to nada mnom izvršite i ne odgađajte!"**.

---

¹ Kao što je poznato da jedna sura nosi Nuhovo a,s, ime a to je sura Nuh, koja je redni broj 71. Svi ajeti su poredani po redosljedu sura i ajeta.

7. U Suri Hud se spominje 8 puta u ajetima; 25-32-36-42-45-46-48-49; **"I Nuha poslamo narodu njegovu. "Ja sam tu" govorio je on "da vas otvoreno opominjem, 32 ajet; "O Nuhu", rekoše oni "ti si želio da se s nama raspravljáš i dugo si se raspravljao. Daj neka se ostvari ono što nam prijetiš, ako istinu govoriš!". 36 ajet; "I Nuhu bi objavljeno: "Osim onih koji su već vjernici, niko više iz naroda tvoga neće vjernik postati, zato se ne žalostite zbog onoga što oni stalno čine.**

42 ajet; "I ona ih je ponijela na valovima velikim kao brda i Nuh zovnu sina svoga koji se nalazio podaleko: "O sinko moj, ukrcaj se s nama, ne budi s nevjernicima!". 45 ajet; "A Nuh je bio zamolio Gospodara svoga i rekao: "Gospodaru moj, sin moj je čeljade moje, a obećanje Tvoje je zaista istinito i Ti si od mudrih najmudriji!".

46 ajet; "O Nuhu, on nije čeljade tvoje" rekao je On "jer radi ono što ne valja, zato Me ne moli za ono što ne znaš! Savjetujem ti da neznalica ne budeš." 48 ajet; "O Nuhu" bi rečeno "iskrcaj se, s pozdravom Našim i blagoslovima tebi i narodima koji će se izroditi od ovih koji su s tobom! Bit će naroda kojima ćemo davati da uživaju, a koje će poslije snaći Naša kazna nesnosna!". 49 ajet;"To su nepoznate vijesti koje ti Mi objavljujemo; ni ti ni narod tvoj niste prije ovoga ništa znali. Zato budi strpljiv, ishod će, zaista, u korist čestitih biti".

8. U Suri Ibrahim ajet 9; **"Zar do vas nije doprla vijest o onima prije vas, o narodu Nuhovu, i o Adu, i o Semudu, i o onima poslije njih? Samo ih Allah zna! Poslanici njihovi su im dokaze donosili, ali oni su ruke svoje na usta stavljali i govorili; "Mi ne vjerujemo u ono što se po vama šalje i mi veoma sumnjamo u ono u što nas pozivate!"**

9. U Suri Isra 3 i 17 ajet; **"O, potomci onih koje smo sa Nuhom nosili!" On je, doista, bio rob zahvalni". I koliko smo samo naroda poslije Nuha uništili! A dovoljno je to što Gospodar tvoj zna i vidi grijehe robova Svojih".**

10. U Suri Merjem 58 ajet; **"To su ti vjerovjesnici koje je Allah milošću Svojom obasuo, potomci Ademovi i onih koje smo sa Nuhom nosili, i potomci Ibrahimovi i Israilovi, i onih koje smo uputili i odabrali. Kad bi im se ajeti Milostivog čitali, oni bi licem na tle padali i plakali".**

11. U Suri El-Enbija 76 ajet; **"I Nuhu se, kad u davno vrijeme zavapi, odazvasmo i njega i čeljad njegovu od jada velikog spasismo".**

12. U suri El-Hadž 42 ajet; **"A to što te oni smatraju lažnim, - pa i prije njih su narod Nuhov, i Ad, i Semud poslanike smatrali lažnim".**

13. U Suri El-Mu'minun 23; **"Mi smo poslali Nuha narodu njegovu, i on je govorio; "O narode moj, Allahu se samo klanjajte, vi drugog boga osim Njega nemate; zar se ne bojite?"**

14. U Suri El-Furkan 37 ajet; "A i narod Nuhov smo, kad su poslanike u laž utjerivali, potopili i ljudima ih poučnim primjerom učinili, a nevjernicima smo patnju bolnu pripremili".

15. U Suri Eš-Šu'ara 105-106-116 ajet; "I Nuhov narod je smatrao lažnim poslanike". Kad im brat njihov Nuh reče: "Kako to da se Allaha ne bojite? "Ako se ne okaniš, o Nuhu!" rekoše oni -, "bit ćeš sigurno kamenovan!".

16. U Suri El-Ankebut 14 ajet: "Mi smo Nuha narodu njegovu poslali i on je među njima ostao hiljadu, manje pedeset, godina, pa ih je potom zadesio potop, zato što su Allahu druge ravnim smatrali".

17. U Suri El-Ahzab 7 ajet; "Mi smo od vjerovjesnika zavjet njihov uzeli, i od tebe, i od Nuha, i od Ibrahima, i od Musaa, i od Isaa, sina Merjemina smo čvrst zavjet uzeli".

18. U Suri Es-Safat 75-79 ajet: "A kada nas je Nuh zovnuo, Mi smo se lijepo odazvali". Mir Nuhu od svjetova svih!".

19. U Suri Sad 12 ajet; "I prije njih su narod Nuhov, i Ad, i faraon, vlasnik građevina ogromnih, poricali".

20. U Suri Mu'min (Gafir) 5 i 31 ajet; "I Nuhov narod je prije njih poricao, a i poslije njega oni koji su se bili protiv poslanika urotili. Svaki narod nastojao je da se domogne svoga poslanika i trudio se da neistinom uguši istinu, pa sam ga Ja kažnjavao, a kakva je bila kazna Moja!. 31 ajet; "kao što je to bilo sa Nuhovim narodom i Adom i Semudom i onima poslije njih. A Allah nije nepravedan robovima Svojim".

21. U Suri Eš-Šura 13 ajet; "On vam propisuje u vjeri isto ono što je propisano Nuhu i ono što objavljujemo tebi, i ono što smo naredili Ibrahimu i Musau i Isau: "Pravu vjeru ispovijedajte i u tome se ne podvajajte!" Teško je onima koji Allahu druge ravnim smatraju da se tvome pozivu odazovu. Allah odabire za Svoju vjeru onoga koga On hoće i upućuje u nju onoga ko Mu se iskreno obrati".

22. U Suri Kaf 12 ajet; "Prije njih poricali su na rod Nuhov, i stanovnici Ressa, i Semud".

23. Zatim u Suri Ez-Zarijat 46 ajet; "I o Nuhovu narodu, davno prije; to, zaista, bijaše narod neposlušni!".

24. Zatim u Suri En-Nedžm 52 ajet; "i još prije Nuhov narod, koji je najokrutniji i najobjesniji bio".

25. U Suri Kamer 9 ajet; "Prije njih Nuhov narod nije vjerovao i roba Našeg je u laž utjerivao, govoreći: "Luđak!" i Nuh je onemogućen bio".

26. U Suri El-Hadid 26 ajet; "Mi smo Nuha i Ibrahima poslali i nekima od potomaka njihovih vjerovjesništvo i objavu dali; neki od potomaka njihovih su na pravom putu, a mnogi od njih su nevjernici".

27. U Suri Et-Tahrim 10 ajet; "Allah navodi kao pouku onima koji ne vjeruju ženu Nuhovu i ženu Lutovu: bile su udate za dva čestita roba Naša, ali su prema njima licemjerne bile i njih dvojica im neće ništa moći kod Allaha pomoći, i reći će se: "Ulazite vas dvije u vatru, sa onima koji ulaze!".

28. Zatim u Suri Nuh ajet 1-21-26; "Mi smo poslali Nuha narodu njegovu: "Opominji narod svoj prije nego što ga stigne patnja nesnosna!. 21 ajet; "Nuh reče: "Gospodaru moj, oni mene ne slušaju i povode se za onima čija bogatstva i djeca samo njihovu propast uvećavaju". 26 ajet; "I Nuh reče: "Gospodaru moj, ne ostavi na Zemlji nijednog nevjernika".

Četvrti Poslanik je Hud¹ a,s,

Hud a,s, se spominje u Kur'anu sedam puta, a to su;

1. U Suri El-Earaf 65 ajet; "A Adu njegova brata Huda. "O narode moj," govorio je on "Allahu se klanjajte, vi drugog boga osim Njega nemate, zar se ne bojite?".

2. Zatim u Suri Hud pet puta 50-53-58-60-89; "I Adu- brata njihova Huda. "O narode moj", govorio je on "Allahu se klanjajte, vi drugog boga osim Njega nemate, vi samo neistine iznosite". 53 ajet; "O Hude", govorili su oni "nisi nam nikakav dokaz donio, i mi na samu tvoju riječ nećemo napustiti božanstva naša, mi tebi ne vjerujemo". 58 ajet; "I kad je došla kazna Naša, Mi smo, milošću Našom, Huda i vjernike s njim spasili i patnje surove ih poštedjeli".

60 ajet; "I prokletstvo je na ovom svijetu stalno bilo s njim, a bit će i na Sudnjem danu. Ad, doista, nije vjerovao u Gospodara svoga; daleko neka je Ad, narod Hudov!". 89 ajet;"O narode moj, neka vas neslaganje sa mnom nikako ne dovede do toga da vas zadesi ono što je zadesilo Nuhov narod ili Hudov narod ili Salihov narod. A i Lutov narod nije mnogo prije vas živio".

3. U Suri Eš-Šuara 124 ajet; "Kad im brat njihov Hud reče: "Kako to da se Allaha ne bojite?".

Peti Poslanik je Salih a,s,

¹ Kao što smo ranije spomenuli jedna Kur'anska sura nosi njegovo a,s, ime a to je Hud sa rednim brojem 11.

Salih a,s, se spominje u Kur'anu devet puta i to:

1. U Suri El-Ea'raf ajet 73-75-77; **"A Semudu – njegova brata Saliha. "O narode moj, govorio je on – "Allahu se klanjajte, vi drugog boga osim Njega nemate! Evo vam znak od Gospodara vašeg: ova Allahova kamila za vas je znak. Pustite je neka pase po Allahovoj zemlji i ne zlostavljajte je pa da vas patnja nesnosna stigne!"**.

75 ajet; **"A glavešine naroda njegova, one koje su se oholile, upitaše potlačene, one među njima koji su vjerovali: "Vjerujete li vi da je Salih poslan od Gospodara svoga?" "Mi, uistinu, vjerujemo u sve ono što je po njemu objavljeno" odgovoriše oni". 77 ajet ; "I zaklaše onu kamilu, i zapovijed Gospodara svoga ne poslušаше i rekoše: "O Salihu, učini da nas snađe to čime prijetiš, ako si poslanik"**.

2. U Suri Hud ajet 61-62-66-89; **"I Semudu brata njihova Saliha. "O narode moj", govorio je on "klanjate se samo Allahu, vi drugog boga osim Njega nemate! On vas od Zemlje stvara i daje vam da živite na njoj! Zato ga molite da vam oprost, i pokajte Mu se, jer Gospodar moj je, zaista, blizu i odaziva se"**.

62 ajet; **"O, Salihu", govorili su oni "ti si među nama prije ovoga cijenjen bio. Zašto nam braniš da se klanjamo onome čemu su se preci naši klanjali? Mi uveliko sumnjamo u ono u čemu nas ti pozivaš". 66 ajet; "I kad je došla kazna Naša, Mi smo, milošću Našom, Saliha i vjernike s njim spasili od sramote toga dana, Gospodar tvoj je, uistinu, moćan i silan". 89 ajet; "O narode moj, neka vas neslaganje sa mnom nikako ne dovede do toga da vas zadesi ono što je zadesilo Nuhov narod ili Hudov narod ili Salihov narod. A i Lutov narod nije mnogo prije vas živio"**.

3. U Suri Eš-Šu'ara 142 ajet; **"Kad im brat njihov Salih reče: "Kako to da se Allaha ne bojite?"**.

4. Zatim u Suri En-Neml 45 ajet; **"A Semudu smo poslali brata njihova Saliha da se klanjaju jedino Allahu a oni se podijeliše u dvije skupine koje su se međusobno prepirale"**.

Šesti Poslanik je Ibrahim¹ a,s,

Ibrahim a,s, se spominje u Kur'anu 69 puta, dok jedna sura nosi njegovo ime a to je sura Ibrahim koja nosi redni broj 14 u Kur'anu.

1. U Suri Bekare Ibrahimovo ime se spominje na 15 mjesta u ajetima; 124 ajet; **"A kada je Ibrahima Gospodar njegov s nekoliko zapovjedi u iskušenje stavio, pa ih on potpuno izvršio, Allah je rekao: "Učiniću da ti budeš ljudima u vjeri uzor!, I neke moje potomke!" zamoli on. "Obećanje Moje neće obuhvatiti nevjernike" kaza On". U 125 ajetu se spominje dva puta; "I učinili smo Hram utočištem i sigurnim mjestom**

¹ O Ibrahimu a,s, koji se spominje 69 puta u Kur'anu, spominje se u 25 sura, koje su označene brojevima.

ljudima. "Neka vam mjesto na kojem je stajao Ibrahim bude prostor iza koga ćete molitvu obavljati!" I Ibrahimu i Ismailu smo naredili: "Hram Moj očistite za one koji ga budu obilazili, koju budu tu boravili i koji budu molitvu obavljali".

126 ajet; "A kada je Ibrahim zamolio: "Gospodaru moj, učini ovo mjesto sigurnim gradom, a snabdij plodovima stanovnike njegove, one koji budu vjerovali u Allaha i u onaj svijet!" On je rekao: "Onome koji ne bude vjerovao daću da neko vrijeme uživa, a onda ću ga prisiliti a uđe u paklenu vatru, a grozno će ona prebivalište biti!". 127 ajet; "I dok su Ibrahim i Ismail temelje Hrama podizali, oni su molili: "Gospodaru naš, primi od nas, jer Ti, uistinu, sve čuješ i sve znaš!".

130 ajet; "Vjeru Ibrahimovu izbjegava samo onaj koji ne drži do sebe. A Mi smo njega na ovom svijetu odabrali, i na onom će biti među dobrima". 132 ajet; "I Ibrahim ostavi u amanet sinovima svojim a i Jakub: "Sinovi moji, Allah vam je odabrao pravu vjeru, i nipošto ne umirite drugačije nego kao muslimani!". 133 ajet; "Vi niste bili prisutni kada je Jakubu smrtni čas došao i kada je sinove svoje upitao: "Kome ćete se, poslije mene, klanjati?" "Klanjat ćemo se" odgovorili su "Bogu tvome, Bogu tvojih predaka Ibrahima i Ismaila i Ishaka, Bogu jednome! i mi se Njemu pokoravamo!".

135 ajet; "Oni govore: "Budite Jevreji, odnosno kršćani, i bit ćete na pravom putu!" Ti reci: "Ne, mi smo vjere Ibrahimove, koji je ispravno vjerovao; on nije nikoga Allahu ravnim smatrao". 136 ajet; "Recite: "Mi vjerujemo u Allaha i u ono što se objavljuje nama, i u ono što je objavljeno Ibrahimu, i Ismailu, i Ishaku, i Jakubu, i unucima, i u ono što je dato Musau i Isau, i u ono što je dato vjerovjesnicima od Gospodara njihova; mi ne pravimo nikakve razlike među njima, i mi se samo Njemu pokoravamo". 140 ajet; "Kako govorite; "I Ibrahim, i Ismail, i Ishak, i Jakub, i unuci su bili Jevreji, odnosno kršćani?" Reci: "Znate li bolje vi ili Allah? Zar je iko gori od onoga koji skriva istinu znajući da je od Allaha? A Allah motri na ono što radite."

U 258 ajetu se spominje Ibrahim tri puta; "Zar nisi čuo za onoga koji se sa Ibrahimom o njegovu Gospodaru prepirao, onda kada mu je Allah carstvo dao? Kad Ibrahim reče: "Gospodar moj je Onaj koji život i smrt daje", - on odgovori: "Ja dajem život i smrt!" "Allah čini da Sunce izlazi sa istoka" – reče Ibrahim -, "pa učini ti da grane sa zapada!" I nevjernik se zbuni. – A Allah silnicima neće ukazati na pravi put". 260 ajet; "A kada Ibrahim reče: "Gospodaru moj, pokaži mi kako mrtve oživljuješ!" On reče: "Zar ne vjeruješ?" "Vjerujem" odgovori on, "ali bih da mi se srce smiri." "Uzmi četiri ptice" reče On " i isjeci ih, pa pojedine komade njihove stavi na razne brežuljke, zatim ih pozovi, brzo će ti doći. Znaj da je Allah silan i mudar".

2. Zatim u Suri Ali Imran se spominje Ibrahim a,s, sedam puta; u 33 ajetu; "Allah je odabrao Adema, i Nuha, i Ibrahimovu porodicu, i Imranovu porodicu nad ostalim svijetom". 65 ajet; "O sljedbenici Knjige, zašto se o Ibrahimu prepirete, pa zar Tevrat i Indžil nisu objavljeni poslije njega? Zašto ne shvatite?. 67 ajet; "Ibrahim

nije bio ni Jevrej ni kršćanin, već pravi vjernik, vjerovao je u Boga jednoga, i nije bio idolopoklonik". 68 ajet; "Ibrahimu su od ljudi najbliži od ljudi oni koji su ga slijedili, zatim ovaj vjerovjesnik i vjernici. – A Allah je zaštitnik vjernika".

84 ajet; "Reci: "Mi vjerujemo u Allaha i u ono što se objavljuje nama i u ono što je objavljeno Ibrahimu, i Ismailu, i Ishaku, i Jakubu, i unucima, i u ono što je dato Musau i Isau i vjerovjesnicima – od Gospodara njihova; mi nikakvu razliku među njima ne pravimo, i mi se samo Njemu iskreno klanjamo." 95 ajet; "Reci: "Allah govori istinu! Zato slijedite vjeru Ibrahimovu, pravog vjernika, koji nije bio od onih koji Allahu druge smatraju ravnim ." 97 ajet; "U njemu su znamenja očevidna – mjesto na kojem je stajao Ibrahim. I onaj ko uđe u nj treba da bude bezbjedan. Hodočastiti Hram dužan je, Allaha radi, svaki onaj koji je u mogućnosti; a onaj koji neće da vjeruje – pa, zaista, Allah nije ovisan ni o kome".

3. U Suri En-Nisa se spominje četiri puta; 54 ajet; "ili bi ljudima na onome što im je Allah iz obilja Svoga darovao zavidjeli. A Mi smo Ibrahimovim potomcima Knjigu i mudrost dali, i carstvo im veliko darovali. U 125 ajetu se spominje na dva mjesta; "Ko je bolje vjere od onoga koji se iskreno preda Allahu, čineći još i dobra djela, i koji slijedi vjeru Ibrahimovu, vjeru pravu? A Ibrahima je Allah uzeo za prijatelja. 163; "Mi objavljujemo tebi kao što smo objavljivali Nuhu i vjerovjesnicima poslije njega, a objavili smo i Ibrahimu, i Ismailu, i Ishaku, i Jakubu i unucima, i Isau, i Ejjubu, i Junusu, i Harunu, i Sulejmanu, a Davudu smo dali Zebur".

4. U Suri El-En'am se takođe spominje četiri puta; 74; "A kad Ibrahim reče svome ocu Azeru: "Zar kumire smatraš bogovima?! Vidim da ste i ti i narod tvoj u pravu zabludi." 75; "I Mi pokazasmo Ibrahimu carstvo nebesa i Zemlje da bi čvrsto vjerovao". 83; "To su dokazi naši koje dadasmo Ibrahimu za narod njegov. Mi više stepene dajemo onima kojima Mi hoćemo. Gospodar tvoj je, uistinu, mudar i sveznajući. 161; "Reci: "Mene je Gospodar moj na pravi put uputio, u pravu vjeru, vjeru Ibrahima pravovjernika, a on nije bio idolopoklonik."

5. U Suri Et-Tevbe se spominje tri puta; 70; "Zar do njih nije doprla vijest o onima prije njih: o narodu Nuhovu i o Adu, i o Semudu, i o narodu Ibrahimovu, i o stanovnicima Medjena, i o onima čija su naselja izvrnuta? Poslanici njihovi su im jasne dokaze donosili i Allah im nije učinio nikakvu nepravdu, nego su je oni sami sebi nanijeli". 114 se spominje dva puta; "A što je Ibrahim tražio oprosta za svoga oca bilo je samo zbog obećanja koje mu je dao. A čim mu je bilo jasno da je on Allahov neprijatelj, on ga se odrekao. Ibrahim je doista bio pun sažaljenja i obazriv".

6. U Suri Hud se spominje četiri puta; 69; "I Ibrahimu smo izaslanike Naše poslali da mu donesu radosnu vijest. "Mir!, rekoše; Mir!" odgovori on, i ubrzo im donese pečeno tele". 74; "I pošto Ibrahima prođe strah i dođe mu radosna vijest, on se počeo raspravljati sa Našim izaslanicima o Narodu Lutovu". 75; "Ibrahim je zaista bio dobrodušan, sažaljiv i odan". 76; "O Ibrahime, prođi se toga, naređenje od Gospodara tvoga je stiglo; njih će stići patnja sigurno!".

7. U Suri Jusuf dva puta; 6; "Eto tako, Gospodar tvoj će tebe odabrati, i tumačenju snova te naučiti, i milošću Svojom tebe i Jakobovu porodicu obasuti, kao što je prije tebe obasuo pretke tvoje, Ibrahima i Ishaka. - Gospodar tvoj, zaista, sva zna i mudar je." 38; "i ispovijedam vjeru predak svojih, Ibrahima i Ishaka i Jakuba; nama ne priliči da ikoga Allahu smatramo ravnim. To je Allahova milost prema nama i ostalim ljudima, ali većina ljudi nije zahvalna".

8. U Suri Ibrahim jednom; 35; "A kada Ibrahim reče: "Gospodaru moj, učini ovaj grad bezbjednim i sačuvaj mene i sinove moje da se klanjamo kumirima".

9. U Suri Hidžr jednom 51 ajet; "I obavijesti ih o gostima Ibrahimovim".

10. U Suri Nahl dva puta; 120; "Ibrahim je bio primjer čestitosti, pokoran Allahu, pravi vjernik, nije druge smatrao Allahu ravnim". 123; "Poslije smo tebi objavili: "Slijedi vjeru Ibrahimovu, vjeru pravu, on nije Allahu druge smatra ravnim!".

11. U Suri Merjem tri puta; 41; "Spomeni, u Knjizi, Ibrahima! On je bio istinoljubiv, vjerovjesnik. 46; "Otac njegov je rekao: "Zar ti mrziš božanstva moja, o Ibrahime? Ako se ne okaniš, zbilja ću te kamenjem potjerati, zato me za dugo vremena napusti!". 58; "To su ti vjerovjesnici koje je Allah milošću Svojom obasuo, potomci Ademovi i onih koje smo sa Nuhom nosili, i potomci Ibrahimovi i Israilovi, i onih koje smo uputili i odabrali. Kad bi im se ajeti Milostivog čitali, oni bi licem na tle padali i plakali".

12. U Suri El-Enbija četiri puta; 51; "Mi smo još prije Ibrahimu razboritost dali i dobro smo ga poznavali. 60; "Čuli smo jednog momka kako im huli", rekoše, "ime mu je Ibrahim." 62; "Jesi li ti uradio ovo s bogovima našim, o Ibrahime? upitaše". 69; "O vatro"rekosmo Mi "postani hladna, i spas Ibrahimu!".

13. U Suri Hadž tri puta; 26; "I kada smo kao pribježište Ibrahimu pokazali mjesto gdje je Hram, rekli smo; "Ne smatraj Nama nikoga ravnim, i očisti ovaj Hram Moj za one koji će ga obilaziti, koji će tu u blizini njegovoj stanovati, i koji će molitvu obavljati". 43; "i narod Ibrahimov i narod Lutov". 78; "i borite se, Allaha radi, onako kako se treba boriti! On vas je izabrao i u vjeri vam nije ništa teško propisao, u vjeri pretka vašeg Ibrahima. Allah vas je odavno muslimanima nazvao, i u ovom Kur'anu, da bi Poslanik bio svjedok protiv vas, i da biste vi bili svjedoci protiv ostalih ljudi. Zato, molitvu obavljajte i zekat dajte i u Allaha se pouzdajte; On je Gospodar vaš, i to kakav Gospodar i kakav zaštitnik!".

14. U Suri Šu'ara 69; "i kaži im vijest o Ibrahimu".

15. U Suri Ankebut 16; "A i Ibrahima. "Allahu se jedino klanjate" – govorio je on narodu svome – "i Njega se bojte, to vam je bolje, da znate". 31; "I kad izaslanici naši Ibrahimu radosnu vijest donesoše: "Mi ćemo uništiti stanovnike onoga grada, jer su njegovi stanovnici nevjernici".

16. U Suri Ahzab 7; **"Mi smo od vjerovjesnika zavjet njihov uzeli, i od tebe, i od Nuha, i od Ibrahima, i od Musaa, i od Isaa, sina Merjemina smo čvrst zavjet uzeli"**.

17. U Suri Safat 83; **"Iste vjere kao i on bio je i Ibrahim"**. 104; **"Mi ga zovnusmo: "O Ibrahime"**. 109; **"Nek je u miru Ibrahim!"**.

18. U Suri Sad 45; **"I sjeti se robova Naših Ibrahima i Ishaka i Ja'kuba, sve u vjeri čvrstih i dalekovidnih"**.

19. U Suri Šura 13; **"On vam propisuje u vjeri isto ono što je propisano Nuhu i ono što objavljujemo tebi, i ono što smo naredili Ibrahimu i Musau i Isau: "Pravu vjeru ispovijedajte i u tome se ne podvajajte!" Teško je onima koji Allahu druge ravnim smatraju da se tvome pozivu odazovu. Allah odabire za Svoju vjeru onoga koga On hoće i upućuje u nju onoga ko Mu se iskreno obrati"**.

20. U Suri Zuhruf 26; **"A kad Ibrahim reče ocu svome i narodu svome: "Nemam ja ništa s onima kojima se vi klanjate"**.

21. U Suri Zarijat 24; **"Da li je doprla do tebe vijest o uvaženih gostima Ibrahimovim"**.

22. U Suri Nedžm 37; **"i Ibrahimovim: - koji je obaveze potpuno ispunjavao"**.

23. U Suri Hadid 26; **"Mi smo Nuha i Ibrahima poslali i nekima od potomaka njihovih vjerovjesništvo i objavu dali; neki od potomaka njihovih su na pravom putu, a mnogi od njih su nevjernici"**.

24. U Suri Mumtehinah dva puta u 4 ajetu; **"Divan uzor za vas je Ibrahim i oni koji su uz njega bili kada su narodu svome rekli: "Mi s vama nemamo ništa, a ni sa onima kojima se, umjesto Allahu, klanjate; mi vas se odričemo, i neprijateljstvo i mržnja će između nas ostati sve dok ne budete u Allaha, Njega jedinog, vjerovali!", ali nisu riječi Ibrahimove ocu svome; "Ja će se moliti da ti oprosti, ali te ne mogu od Allaha odbraniti." Gospodaru naš, u Tebe se uzdamo i Tebi se obraćamo i Tebi ćemo se vratiti"**.

25. U Suri El-E'ala 19; **"listovima Ibrahimovim i Musaovim"**.

Sedmi Poslanik Lut a,s,

Kur'an govori i o Lutu a,s, i to na 27 mjesta u 12 suru, a to su;

1. U Suri El-Earaf 80; **" I Luta – kad reče narodu svome: "Zašto činite razvrat koji niko prije vas na svijetu nije činio?"**

2. U Suri Hud 70; "A kad vidje da ga se ruke njihove ne dotiču, on osjeti da nisu gosti i obuze ga neka zebnja od njih. "Ti se ne boj!" rekoše oni, "mi smo Lutovu narodu poslani." 74; "I pošto Ibrahima prođe strah i dođe mu radosna vijest, on se poče raspravljati sa Našim izaslanicima o Narodu Lutovu". 77; " I kad izaslanici Naši dođoše Lutu, on se zbog njih nađe u neprilici i bi mu teško pri duši, pa reče: "Ovo je mučan dan!. 81; "A meleki rekoše" "O Lute, mi smo izaslanici Gospodara tvoga, oni tebi ne mogu nauditi. Ti kreni sa čeljadi svojom u gluho doba noći bez žene svoje, nju će zadesiti isto što i njih, i neka se niko od vas ne obazire! Rok im je praskozorje, a zar praskozorje nije blizu?". 89; "O narode moj, neka vas neslaganje sa mnom nikako ne dovede do toga da vas zadesi ono što je zadesilo Nuhov narod ili Hudov narod ili Salihov narod. A i Lutov narod nije mnogo prije vas živio".

3. U Suri El-Hidžr 59 i 61; "samo ćemo svu Lutovu čeljad spasiti". 61; " I kad izaslanici dođoše Lutu".

4. U Suri El-Enbija 71; "I spasismo i njega i Luta u zemlju koju smo za ljude blagoslovili". 74; "I Lutu mudrost i znanje dadasmo i iz grada ga, u kom su stanovnici njegovi odvratne stvari činili, izbavismo – to, uistinu, bijaše narod razvratan i zao".

5. U Suri Hadž 43; "I narod Ibrahimov i narod Lutov".

6. U Suri Šuara 160; "I Lutov narod je smatrao lažnim poslanike". 161; " ad im njihov brat Lut reče: "Kako to da se ne bojite?. 167; " rekoše oni: "Ako se ne okaniš, o Lute, bit ćeš sigurno prognan."

7. U Suri Neml 54; "I Luta, kada reče narodu svome: "Zašto činite razvrat naočigled jedni drugih? 56; "A odgovor naroda njegova je glasio: "Istjerajte Lutovu porodicu iz grada vašeg, oni su ljudi-čistunci!".

8. U Suri Ankebut 26; "I Lut mu jedini povjerova! A Ibrahim reče: "Ja se selim onamo kuda mi je Gospodar moj naredio, jer je On, uistinu, silan i mudar." 28; "I Luta. Kada narodu svome reče: "Vi činite takav razvrat kakav prije vas niko na svijetu nije činio". 32; "U njemu je Lut" reče Ibrahim. "Mi dobro znamo ko je u njemu" rekoše oni "mi ćemo njega i porodicu njegovu sigurno spasiti, osim žene njegove, ona će ostati s onima koji će kaznu iskusiti". 33; "I kad izaslanici naši dođoše Lutu, on se zbog njih sneveseli i uznemiri. "Ne boj se i ne brini se" rekoše oni, mi ćemo tebe i porodicu tvoju spasiti, osim žene tvoje; ona će ostati s onima koji će kaznu iskusiti".

9. U Suri Safat 133; "I Lut je bio poslanik".

10 U Suri Sad 13; " i Semud i Lutov narod i stanovnici Ejke; oni su se protiv poslanika urotili".

11. U Suri Kaf 13; " i Ad, i narod faraonov, i narod Lutov".

12. U Suri Kamer 33; "I Lutov narod u opomene nije vjerovao". 34; "Na njih vjetar, pun pijeska, poslasmu – samo ne na Lutovu porodicu, nju u svitanje spasismo".

13. U Suri Tahrim 10; "Allah navodi kao pouku onima koji ne vjeruju ženu Nuhovu i ženu Lutovu: bile su udate za dva čestita roba Naša, ali su prema njima licemjerne bile – i njih dvojica im neće ništa moći kod Allaha pomoći, i reći će se: "Ulazite vas dvije u vatru, sa onima koji ulaze!".

Osmi Poslanik je Ismail¹ a,s,

Ismail a,s, se spominje 12 puta u Kur'anu, a to su;

1. U Suri El-Bekare 125; "I učinili smo Hram utočištem i sigurnim mjestom ljudima. "Neka vam mjesto na kojem je stajao Ibrahim bude prostor iza koga ćete molitvu obavljati!" – I Ibrahimu i Ismailu smo naredili: "Hram Moj očistite za one koji ga budu obilazili, koju budu tu boravili i koji budu molitvu obavljali." 127; I dok su Ibrahim i Ismail temelje Hrama podizali, oni su molili: "Gospodaru naš, primi od nas, jer Ti, uistinu, sve čuješ i sve znaš!.

133; "Vi niste bili prisutni kada je Jakubu smrtni čas došao i kada je sinove svoje upitao: "Kome ćete se, poslije mene, klanjati?" "Klanjat ćemo se" odgovorili su "Bogu tvome, Bogu tvojih predaka Ibrahimu i Ismailu i Ishaku, Bogu jednome! i mi se Njemu pokoravamo!". 136; "Recite: "Mi vjerujemo u Allaha i u ono što se objavljuje nama, i u ono što je objavljeno Ibrahimu, i Ismailu, i Ishaku, i Jakubu, i unucima, i u ono što je dato Musau i Isau, i u ono što je dato vjerovjesnicima od Gospodara njihova; mi ne pravimo nikakve razlike među njima, i mi se samo Njemu pokoravamo." 140; "Kako govorite; "I Ibrahim, i Ismail, i Ishak, i Jakub, i unuci su bili Jevreji, odnosno kršćani?" Reci: "Znate li bolje vi ili Allah? Zar je iko gori od onoga koji skriva istinu znajući da je od Allaha? – A Allah motri na ono što radite."

2. Zatim u Suri Ali Imran 84; "Reci: "Mi vjerujemo u Allaha i u ono što se objavljuje nama i u ono što je objavljeno Ibrahimu, i Ismailu, i Ishaku, i Jakubu, i unucima, i u ono što je dato Musau i Isau i vjerovjesnicima – od Gospodara njihova; mi nikakvu razliku među njima ne pravimo, i mi se samo Njemu iskreno klanjamo."

3. U Suri En-Nisa 163; "Mi objavljujemo tebi kao što smo objavljivali Nuhu i vjerovjesnicima poslije njega, a objavili smo i Ibrahimu, i Ismailu, i Ishaku, i Jakubu i unucima, i Isau, i Ejjubu, i Junusu, i Harunu, i Sulejmanu, a Davudu smo dali Zebur".

---

¹ Ismail a,s, je sin Ibrahim a,s, a Ibrahim je imao još jednog sina koji je takođe bio Poslanik a to je Ishak a,s.

4. U Suri Enam 86; "i Ismaila i El-jese'a i Junusa i Luta – i svima smo prednost nad svijetom ostalim dali".

5. U Suri Ibrahim 39; "Hvala Allahu koji mi je u starosti podario Ismaila i Ishaka; Gospodar moj, uistinu, uslišava molbe".

6. U Suri Merjem 54; "I spomeni u Knjizi Ismaila! On je ispunjavao dato obećanje i bio poslanik, vjerovjesnik".

7. U Suri El-Enbija 85; "I Ismailu, i Idrisu, i Zulkiflu, a svi su oni bili strpljivi".

8. U Suri Sad 48; "I sjeti se Ismaila i Eljese'a i Zu-I-Kifla, svi su oni bili dobri".

Deveti Poslanik je Ishak a,s,

Ishak a,s, se spominje u Kur'anu na sedamnaest mjesta, i to;

1. U Suri El-Bekare 133; "Vi niste bili prisutni kada je Jakubu smrtni čas došao i kada je sinove svoje upitao: "Kome ćete se, poslije mene, klanjati?" – "Klanjat ćemo se" – odgovorili su – "Bogu tvome, Bogu tvojih predaka Ibrahima i Ismaila i Ishaka, Bogu jednome! i mi se Njemu pokoravamo!"

136; "Recite: "Mi vjerujemo u Allaha i u ono što se objavljuje nama, i u ono što je objavljeno Ibrahimu, i Ismailu, i Ishaku, i Jakubu, i unucima, i u ono što je dato Musau i Isau, i u ono što je dato vjerovjesnicima od Gospodara njihova; mi ne pravimo nikakve razlike među njima, i mi se samo Njemu pokoravamo." 140; "Kako govorite; "I Ibrahim, i Ismail, i Ishak, i Jakub, i unuci su bili Jevreji, odnosno kršćani?" Reci: "Znate li bolje vi ili Allah? Zar je iko gori od onoga koji skriva istinu znajući da je od Allaha? – A Allah motri na ono što radite."

2. U Suri Ali Imran 84; "Reci: "Mi vjerujemo u Allaha i u ono što se objavljuje nama i u ono što je objavljeno Ibrahimu, i Ismailu, i Ishaku, i Jakubu, i unucima, i u ono što je dato Musau i Isau i vjerovjesnicima – od Gospodara njihova; mi nikakvu razliku među njima ne pravimo, i mi se samo Njemu iskreno klanjamo."

3. U Suri En-Nisa 163; "Mi objavljujemo tebi kao što smo objavljivali Nuhu i vjerovjesnicima poslije njega, a objavili smo i Ibrahimu, i Ismailu, i Ishaku, i Jakubu i unucima, i Isau, i Ejjubu, i Junusu, i Harunu, i Sulejmanu, a Davudu smo dali Zebur".

4. U Suri El-Enam 84; "I Mi mu poklonismo i Ishaka i Jakuba; i svakog uputismo – a Nuha smo još prije uputili – i od potomaka njegovih Davuda, i Sulejmana, i Ejjuba, i Jusufa, i Musaa, i Haruna – eto, tako Mi nagrađujemo one koji dobra djela čine".

5. U Suri Hud 71 dva puta; **"A žena njegova stajaše tu, i Mi je obradovasmo Ishakom, a poslije Ishaka Jakubom, i ona se osmijehnu".**

6. U Suri Jusuf 6 i 38; **"I eto tako, Gospodar tvoj će tebe odabrati, i tumačenju snova te naučiti, i milošću Svojom tebe i Jakubovu porodicu obasuti, kao što je prije tebe obasuo pretke tvoje, Ibrahima i Ishaka. - Gospodar tvoj, zaista, sva zna i mudar je." 38; "i ispovijedam vjeru predak svojih, Ibrahima i Ishaka i Jakuba; nama ne priliči da ikoga Allahu smatramo ravnim. To je Allahova milost prema nama i ostalim ljudima, ali većina ljudi nije zahvalna".**

7. U Suri Ibrahim 39; **"Hvala Allahu koji mi je u starosti podario Ismaila i Ishaka; Gospodar moj, uistinu, uslišava molbe".**

8. U Suri Merjem 49; **"I pošto napusti njih i one kojima su se, mimo Allaha klanjali, Mi mu Ishaka i Jakuba darovasmo, i obojicu vjerovjesnicima učinismo".**

9. U Suri El-Enbija 72; **"i poklonismo mu Ishaka, i Jakuba kao unuka, i sve ih učinismo dobrim".**

10. U Suri El-Ankebut 27; **"I Mi smo mu Ishaka i Jakuba poklonili i potomcima njegovim vjerovjesništvo i Knjigu dali, a njemu na ovom svijetu lijep pomen sačuvali, a na onom će, doista, jedan od onih dobrih biti".**

11. U Suri Saffat 112; **"i obradovali smo ga Ishakom, vjerovjesnikom i čovjekom dobrim". I 113; "i blagoslovili smo i njega i Ishaka; a među potomcima njihovim ima vjernika i nevjernika očitih".**

12. U Suri Sad 45; **"I sjeti se robova Naših Ibrahima i Ishaka i Ja'kuba, sve u vjeri čvrstih i dalekovidnih".**

Deseti Poslanik je Ja'kub a,s,

Ja'kub a,s, se spominje u Kur'anu na 16 mjesta i to;

1. U Suri El-Bekare četiri puta i to u ajetima, 132, 133, 136, 140; **"I Ibrahim ostavi u amanet sinovima svojim a i Jakub: "Sinovi moji, Allah vam je odabrao pravu vjeru, i nipošto ne umirite drugačije nego kao muslimani!" zatim u 133 ajetu; "Vi niste bili prisutni kada je Jakubu smrtni čas došao i kada je sinove svoje upitao: "Kome ćete se, poslije mene, klanjati?" "Klanjat ćemo se" odgovorili su "Bogu tvome, Bogu tvojih predaka Ibrahima i Ismaila i Ishaka, Bogu jednome! i mi se Njemu pokoravamo!".**

136; "Recite: "Mi vjerujemo u Allaha i u ono što se objavljuje nama, i u ono što je objavljeno Ibrahimu, i Ismailu, i Ishaku, i Jakubu, i unucima, i u ono što je dato Musau i Isau, i u ono što je dato vjerovjesnicima od Gospodara njihova; mi ne pravimo nikakve razlike među njima, i mi se samo Njemu pokoravamo." 140; "Kako govorite; "I Ibrahim, i Ismail, i Ishak, i Jakub, i unuci su bili Jevreji, odnosno kršćani?" Reci: "Znate li bolje vi ili Allah? Zar je iko gori od onoga koji skriva istinu znajući da je od Allaha? – A Allah motri na ono što radite."

2. U Suri Ali Imran 84; "Reci: "Mi vjerujemo u Allaha i u ono što se objavljuje nama i u ono što je objavljeno Ibrahimu, i Ismailu, i Ishaku, i Jakubu, i unucima, i u ono što je dato Musau i Isau i vjerovjesnicima – od Gospodara njihova; mi nikakvu razliku među njima ne pravimo, i mi se samo Njemu iskreno klanjamo."

3. U Suri Nisa 163; "Allah dobro zna šta je u srcima njihovim, zato se ti ne obaziri na riječi njihove i posavjetuju ih, i reci im o njima ono što će ih dirnuti".

4. U Suri El-En'am 84; "I Mi mu poklonismo i Ishaka i Jakuba; i svakog uputismo – a Nuha smo još prije uputili – i od potomaka njegovih Davuda, i Sulejmana, i Ejjuba, i Jusufa, i Musaa, i Haruna – eto, tako Mi nagrađujemo one koji dobra djela čine".

5. U Suri Hud 71; "A žena njegova stajaše tu, i Mi je obradovasmo Ishakom, a poslije Ishaka Jakubom, i ona se osmjehnu".

6. U Suri Jusuf tri puta i to u ajetima 6, 38, 68; "I eto tako, Gospodar tvoj će tebe odabrati, i tumačenju snova te naučiti, i milošću Svojom tebe i Jakobovu porodicu obasuti, kao što je prije tebe obasuo pretke tvoje, Ibrahima i Ishaka. - Gospodar tvoj, zaista, sva zna i mudar je." U ajetu 38; "i ispovijedam vjeru predak svojih, Ibrahima i Ishaka i Jakuba; nama ne priliči da ikoga Allahu smatramo ravnim. To je Allahova milost prema nama i ostalim ljudima, ali većina ljudi nije zahvalna". U ajetu 68; "I kad uđoše onako kako im je otac njihov naredio, to im nimalo nije pomoglo da budu pošteđeni onoga što im je Allah bio odredio, jedino se ostvarila želja Jakobova, koju je izvršio, a on je, uistinu, veliki znalac bio, zato što smo ga Mi naučili, ali većina ljudi ne zna".

7. U Suri Merjem dva puta i to u ajetima 6 i 49; "da naslijedi mene i porodice Jakobovu, i učini, Gospodaru moj, da budeš s njim zadovoljan." I 49 ajet; "I pošto napusti njih i one kojima su se, mimo Allaha klanjali, Mi mu Ishaka i Jakuba darovasmo, i obojicu vjerovjesnicima učinismo".

8. U Suri Enbija 72; "i poklonismo mu Ishaka, i Jakuba kao unuka, i sve ih učinismo dobrim".

9. U Suri Ankebut 27; "I Mi smo mu Ishaka i Jakuba poklonili i potomcima njegovim vjerovjesništvo i Knjigu dali, a njemu na ovom svijetu lijep pomen sačuvali, a na onom će, doista, jedan od onih dobrih biti".

10. U Suri Sad 45; "I sjeti se robova Naših Ibrahima i Ishaka i Ja'kuba, sve u vjeri čvrstih i dalekovidnih".

Jedanaesti Poslanik je Jusuf¹ a,s,

Jusuf a,s, se spominje u Kur'anu na 27 mjesta a od toga 25 puta samo u suri Jusuf koja nosi njegovo a,s, ime, a to su;

1. U Suri El-En'am 84; "I Mi mu poklonismo i Ishaka i Jakuba; i svakog uputismo a Nuha smo još prije uputili i od potomaka njegovih Davuda, i Sulejmana, i Ejjuba, i Jusufa, i Musaa, i Haruna eto, tako Mi nagrađujemo one koji dobra djela čine".

2. U Suri Jusuf 25 puta i to; 4; "Kada Jusuf reče ocu svome; "O oče moj, sanjao sam jedanaest zvijezda, i Sunce i Mjesec, i u snu sam ih vidio kako mi se pokloniše". Zatim 7 ajet; "U Jusufu i braći njegovoj nalaze se pouke za sve koji se raspituju". Zatim u 8 ajetu; "Kada oni rekoše: "Jusuf i brat njegov draži su našem ocu od nas, a nas je čitava skupina. Naš otac, zaista, očito griješi.

Zatim u 9 ajetu; **"Ubijte Jusufa ili ga u kakav predio ostavite, - otac vaš će se vama okrenuti, i poslije toga ćete dobri ljudi biti".** Zatim u 10 ajetu; **"jedan od njih reče: "Ako baš hoćete nešto da učinite, onda Jusufa ne ubijte, već ga na dno nekog bunara bacite, uzet će ga kakva karavana."** Zatim u 11 ajetu; **"O oče naš," – rekoše oni – "zašto sumnjaš u naša osjećanja prema Jusufu. Mi mu zaista želimo dobro".**

Zatim u 17 ajetu; **"O oče naš," – rekoše – "bili smo otišli da se trkamo, a Jusufa smo ostavili kod naših stvari, pa ga je vuk pojeo. A ti nam nećeš vjerovati, iako istinu govorimo."** Zatim u 21 ajetu; **"i onda onaj iz Misira, koji ga je kupio, reče ženi svojoj: "Učini mu boravak prijatnim! Može nam koristan biti, a možemo ga i posiniti!" I eto tako Mi Jusufu dadasmo lijepo mjesto na Zemlji i naučismo ga tumačenju snova - a Allah čini šta hoće, ali većina ljudi ne zna".** Zatim u 29 ajetu; **"Ti, Jusufe, ostavi se toga, a ti traži oprostjenje za grijeh svoj, jer si zaista htjela da zgriješiš!".**

Zatim u 46 ajetu; **"Jusufe, o prijatelju, protumači nam šta znači: sedam mršavih krava pojede sedam debelih; i sedam klasova zelenih i sedam drugih sasušenih, - pa da se vratim ljudima, da bi oni saznali."** Zatim u 51 ajetu; **"Šta se dogodilo kad ste Jusufa na grijeh navraćale?" upita vladar. "Bože sačuvaj!" rekoše one "mi o njemu ništa ružno ne znamo!" "Sad će istina na vidjelo izaći" reče upravnikova žena, "ja sam njega na grijeh navraćala, on je istinu rekao. Zatim u 56 ajetu; I tako Mi Jusufu dadasmo vlast u zemlji, boravio je ondje gdje je htio: milost svoju Mi**

¹ Kao što smo već prije napomenuli da ima sura koje nose ime jednog od Poslanika a,s, a tako je i sa Jusufom a,s.

dajemo onome kome hoćemo i ne dopuštamo da propadne nagrada onima koji dobra djela čine.

Zatim u 58 ajetu; **I dođoše braća Jusufova i uđoše k njemu, pa ih on poznade, a oni njega ne poznadoše".** Zatim u 69 ajetu; **"I kad iziđoše pred Jusufa, on privi na grudi brata svoga i reče; "Ja sam, doista, brat tvoj i ne žalosti se zbog onoga što su oni uradili."** Zatim u 76 ajetu; **"I on poče s vrećama njihovim, prije vreća brata svoga, a onda izvadi čašu iz vreće brata svoga. – Mi poučismo Jusufa da tako varku izvede. – On po vladarevu zakonu nije mogao da uzme kao roba brata svoga, ali je mogao Allahovim dopuštenjem. Mi uzvisujemo onoga koga Mi hoćemo, a nad svakim znalcom ima još znaniji".** Zatim u 77 ajetu; **"Ako je on ukrao", rekoše oni, "pa i prije je brat njegov krao! I Jusuf im ne reče ništa. "Vi ste u gorem položaju" pomisli u sebi -, Allah dobro zna kako je bilo to o čemu govorite".**

Zatim u 80 ajetu; **"I kad izgubiše svaku nadu, odvojiše se u stranu da se posavjetuju. "Zar ne znate" – reče najstariji među njima – "da ste se ocu svom Allahom zakleli, a i prije Jusufa upropastili. Neću napustiti ovu zemlju dok mi to otac moj ne dozvoli ili dok Allah u moju korist ne presudi, a On je Sudija najbolji.** Zatim u 84 ajetu; **"I okrenu se od njih i reče: "O Jusufe, tugo moja!" – a oči su mu bile pobijeljale od jada, bio je vrlo potišten.** Zatim u 85 ajetu; **"Allaha nam," – rekoše oni – "ti toliko spominješ Jusufa da ćeš teško oboljeti ili umrijeti!"** zatim u 87 ajetu; **"O sinovi moji, idite i raspitajte se za Jusufa i brata njegova, i ne gubite nadu u milost Allahovu; samo nevjernici gube nadu u Allahovu milost."**

Zatim u 89 ajetu; **"A znate li" – upita on – "šta ste s Jusufom i bratom njegovim nepromišljeno uradili?".** Zatim u 90 dva puta; **"A da ti nisi, uistinu, Jusuf?"** povikaše oni. **"Da ja sam Jusuf, a ovo je brat moj, Allah nam je milost darovao; ko se bude Allaha bojao i ko strpljiv bude bio – pa, Allah, uistinu, neće dopustiti da propadne nagrada onima koji dobra djela čine."** Zatim u 94 ajetu; **"I kada karavana napusti Misir, otac njihov reče: "Ja zbilja osjećam miris Jusufov, samo ne recite da sam pomatuhio."** Zatim u 99 ajetu; **"kad iziđoše pred Jusufa, on privi roditelje svoje na grudi i reče; "Nastanite se u Misiru, svakog straha, ako Bog da, oslobođeni!"**.

3. U Suri Gafir (Mu'min) 34; "Jusuf vam je, još davno, donio jasne dokaze, ali ste vi stalno sumnjali u ono što vam je donio. A kad je on umro, vi ste rekli: 'Allah više neće poslije njega poslati poslanika!' Eto tako Allah ostavlja u zabludi svakoga ko u zlu pretjeruje i sumnja".

Dvanaesti Poslanik je Šuajb a,s,

Šuajb a,s, se spominje u Kur'anu jedanaest puta i to;

1. U Suri el-Earaf 85; **A Medjenu – njegova brata Šuajba. "O narode moj", - govorio je on – "Allahu se klanjajte, vi drugog boga osim njega nemate! Dolazi vam jasan dokaz od Gospodara vašeg, zato pravo na litri i na kantar u mjerite i ljudima stvari njihove ne zakidajte, i red na Zemlji ne remetite kad je već na njoj uspostavljen red. To je bolje za vas ako vjerujete. Zatim ajet 88; Glavešine naroda njegova, one koje su bile ohole, rekoše: "Ili ćete bezuvjetno vjeru našu prihvatiti, ili ćemo mi, o Šuajbe, i tebe i one koji s tobom vjeruju iz grada našeg istjerati." – "Zar i protiv naše volje?" – reče on. Zatim u ajetu 90; A glavešine naroda njegova, one koje nisu vjerovala, rekoše: "Ako pođete za Šuajbom, bit ćete sigurni izgubljeni." Zatim u ajetu 92 dva puta; Oni koji su smatrali Šuajba lašcem – kao da nikada u njoj nisu ni bili; oni koji su smatrali Šuajba lašcem, oni su nastradali.**

2. U Suri Hud četiri puta, ajet 84; **I Medjenu – brata njihova Šuajba. "O narode moj", govorio je on – "Allahu se klanjajte, vi drugog boga osim Njega nemate, i krivo na litru i na kantar ne mjerite. Vidim da u obilju živite i bojim se da vas jednog dana ne zadesi kazna, pa da svi nastradate. Zatim ajet 87; "O Šuajbe", - govorili su oni – "da li vjera tvoja traži od tebe da napustimo ono čemu su se naši preci klanjali ili da ne postupamo sa imanjinama našim onako kako nam je volja? E baš si 'pаметan' i 'razuman'!".**

Zatim u ajetu 91; "O Šuajbe", - rekoše oni – "mi ne razumijemo mnogo toga što ti govoriš, a vidimo da si ti među nama jadan; da nije roda tvoga, mi bismo te kamenovali, ti nisi nama drag". Zatim u ajetu 94; I kada je pala naredba Naša, Mi smo, iz milosti Naše, Šuajba i vjernike s njim spasili, a one koji su zlo činili pogodio je užasan glas i oni su u zemlji svojoj mrtvi, nepomični osvanuli.

3. U Suri Šu'ara, ajet 177; **Kad im Šuajb reče: "Kako to da se ne bojite?."**

4. U Suri Ankebut, ajet 36; **A u Medjen brata njihova Šuajb: "O narode moj," govorio je on "Allahu se jedino klanjajte i činite ono za što ćete dobiti nagradu na onom svijetu, a po zemlji, nered praveći, zlo ne radite!".**

Trinaesti Poslanik je Ejjub a,s,

Ejjub a,s, se spominje u Kur'anu na četiri mjesta;

1. U Suri En-Nisa 163 ajet; **Mi objavljujemo tebi kao što smo objavljivali Nuhu i vjerovjesnicima poslije njega, a objavili smo i Ibrahimu, i Ismailu, i Ishaku, i Jakubu i unucima, i Isau, i Ejjubu, i Junusu, i Harunu, i Sulejmanu, a Davudu smo dali Zebur.**

2. U Suri El-En'am 84 ajet; **I Mi mu poklonismo i Ishaka i Jakuba; i svakog uputismo a Nuha smo još prije uputili i od potomaka njegovih Davuda, i Sulejmana, i Ejjuba, i Jusufa, i Musaa, i Haruna eto, tako Mi nagrađujemo one koji dobra djela čine.**

3. U Suri El-Enbija 83 ajet; **I Ejjubu se, kada je Gospodaru svome zavapio: "Mene je nevolja snašla, a Ti si od milostivih najmilostiviji!"**

4. U Suri Sad 41 ajet; **I sjeti se roba Našeg Ejjuba kada je Gospodaru svome zavapio: "Šejtan me na zlo navraća i misli lažne mi uliva!"**

Četrnaesti Poslanik je Zul-Kifl a,s,

Zul-Kifl a,s, se spominje dva puta u Kur'an i Kerimu i to;

1. U Suri El-Enbija 85 ajet; **I Ismailu, i Idrisu, i Zulkiflu, a svi su oni bili strpljivi.**

2. U Suri Sad 48 ajet; **I sjeti se Ismaila i Eljese'a i Zu-I-Kifla, svi su oni bili dobri.**

Petnaesti Poslanik je Musa a,s,

Musa a,s, se spominje u Kur'an i Kerima 136 puta, i to;

1. U Suri Bekare se spominje 13 puta; ajet 51; **i kada smo Musau četrdeset noći obećanje ispunjavali, vi ste, u njegovu odsustvu, sami sebi čineći nepravdu, tele obožavati počeli.** 53, 54 i 55 ajet; **i kada smo Musau Knjigu, koja rastavlja istinu od neistine, dali da biste pravim putem išli;** 54. **i kada je Musa rekao narodu svome: "O narode moj, prihvativši tele, vi ste samo sebi nepravdu učinili; zato se Stvoritelju svome pokajte i između vas prestupnike smrću kaznite. To je bolje za vas kod Stvoritelja vašeg, On će vam oprostiti! On prima pokajanje i On je milostiv";** 55. **i kada ste uglas rekli: "O Musa, mi ti nećemo vjerovati dok Allaha ne vidimo!"Munja vas je ošinula, vidjeli ste.**

Zatim u ajetima 60 i 61; **i kada je Musa za narod svoj vodu molio, Mi smo rekli: "Udari štapom svojim po stijeni!" – i iz nje je dvanaest vrela provrelo, i svako bratstvo je vrelo iz kojeg će piti znalo. "Jedite i pijte Allahove darove, i ne činite zlo po Zemlji nered praveći!"** 61; **i kada ste rekli: "O Musa, mi ne možemo više jednu te istu hranu jesti, zato zamoli, u naše ime, Gospodara svoga da nam podari od onoga što zemlja rađa: povrća i, krastavica, i pšenice, i leće, i luka crvenoga!" – on je rekao: "Zar želite da ono što je bolje zamijenite za ono što je gore? Idite u grad, imat ćete ono što tražite!" I poniženje i bijeda na njih padoše i Allahovu srdžbu na sebe navukoše zato što u Allahove dokaze nisu vjerovali i što su ni krive ni dužne vjerovjesnike ubijali, zato što su neposlušni bili i što su sve granice zla prelazili.**

Zatim u ajetu 67; **A kada je Musa rekao narodu svome: "Allah vam naređuje da zakoljete kravu", - oni upitaše: "Zbijaš li ti to s nama šalu?" "Ne dao mi Allah da budem neznalica!" reče on. Zatim u 87 ajetu; I Mi smo Musau Knjigu dali i poslije njega smo jednog za drugim poslanike slali, a Isau, sinu Merjeminu, očigledne dokaze dali i Džibrilom ga pomogli. O kad god vam je koji poslanik donio ono što nije godilo dušama vašim, vi ste se oholili, pa ste jedne u laž utjerivali, a druge ubijali.**

Zatim u 92 ajetu; **I Musa vam je jasne dokaze bio donio, pa ste, ipak, u odsutnosti njegovoj sebi nepravdu nanoseći, tele prihvatili."** Zatim u 108 ajetu; **Zar da tražite od svoga Poslanika kao što su prije tražili od Musaa? A, ko vjerovanju pretpostavi nevjerovanje, s pravog puta zalutao je!.** Zatim u 136 ajetu; **Recite: "Mi vjerujemo u Allaha i u ono što se objavljuje nama, i u ono što je objavljeno Ibrahimu, i Ismailu, i Ishaku, i Jakubu, i unucima, i u ono što je dato Musau i Isau, i u ono što je dato vjerovjesnicima od Gospodara njihova; mi ne pravimo nikakve razlike među njima, i mi se samo Njemu pokoravamo."**

Zatim u 246 ajetu; **Zar nisi čuo da su prvaci sinova Israilovih poslije Musaa svom vjerovjesniku rekli: "Postavi nam vladara da bismo se na Allahovu putu borili!" "Možda se vi nećete boriti, ako vam borba bude propisana?" reče on. "Zašto da se ne borimo na Allahovom putu" rekoše -, "mi koji smo iz zemlje naše prognani i od sinova naših odvojeni?" A kada im borba bi propisana, oni, osim malo njih, zatajiše. A Allah dobro zna one koji su sami prema sebi nepravedni. I u 248 ajetu; "Znak njegove vlasti" reče im vjerovjesnik njihov "bit će kovčeg koji će vam stići i koji će meleki nositi, u kome će biti smirenje za vas od Gospodara vašeg i ostatak onoga što Musa i Harun ostavili. To vam je, zaista, dokaz, ako ste vjernici!"**

2. U Suri Ali Imran 84 ajet; Reci: "Mi vjerujemo u Allaha i u ono što se objavljuje nama i u ono što je objavljeno Ibrahimu, i Ismailu, i Ishaku, i Jakubu, i unucima, i u ono što je dato Musau i Isau i vjerovjesnicima – od Gospodara njihova; mi nikakvu razliku među njima ne pravimo, i mi se samo Njemu iskreno klanjamo."

3. U Suri En-Nisa tri puta; 153 ajet dva puta; Sljedbenici Knjige traže od tebe da im spustiš Knjigu. Pa, od Musaa su tražili i više od toga, kad su, uglas, rekli: "Pokaži nam Allah!" Zato ih je, zbog bezdušnosti njihove, munja ošinula. Poslije su, kada su im očigledni dokazi bili pokazani, tele prihvatili, ali smo i to oprostili, a Musau smo očitu vlast dali. 164 ajet; i poslanicima o kojima smo ti prije kazivali i poslanicima o kojima ti nismo kazivali, - a Allah je sigurno s Musaom razgovarao.

4. U Suri Maide 22 i 24 ajet; O narode moj, uđite u Svetu zemlju, koju vam je Allah dodijelio, i ne uzmičite nazad, pa da se vratite izgubljeni. I 24 ajet; "O Musa," rekoše oni "dok god su oni u njoj mi nećemo u nju ulaziti! Hajde ti i Gospodar tvoj pa se bijte, mi ćemo ovdje ostati!"

5. U Suri El-En'am se spominje tri puta, 84 ajet; **I Mi mu poklonismo i Ishaka i Jakuba; i svakog uputismo a Nuha smo još prije uputili i od potomaka njegovih Davuda, i Sulejmana, i Ejjuba, i Jusufa, i Musaa, i Haruna eto, tako Mi nagrađujemo one koji dobra djela čine.** Zatim 91 ajet; **Jevreji ne poznaju Allaha kako treba kad govore: "Nijednom čovjeku Allah nije ništa objavio!" Reci: "A ko je objavio Knjigu koju je donio Musa kao svjetlo i putokaz ljudima, koju na listove stavljate i pokazujete, a mnogo i krijete, i poučavate se onome što ni vi ni preci vaši niste znali?" Reci: "Allah!"** Zatim ih ostavi neka se lažima svojim zabavljaju. Zatim 154 ajet; **Mi smo Musau Knjigu dali da učinimo potpunom blagodat onome koji će prema njoj postupati i kao objašnjenje svemu i uputu i milost – da bi oni povjerovali da će pred Gospodara svoga stati.**

6. U Suri El-Ea'raf i u njoj se najviše spominje 21 put; u ajetu 103 i 104; **Zatim smo, poslije njih, poslali Musaa faraonu i glavešinama njegovim sa dokazima Našim, ali oni u njih nisu povjerovali, pa pogledaj kako su skončali oni koji su nered činili.** U ajetu 104; **I Musa reče: "O faraone, je sam poslanik Gospodara svjetova!.** Ajet 115; **"O Musa", rekoše onda "hoćeš li ti ili ćemo mi baciti?".** Ajet 117; **I Mi naredismo Musau: "Baci štap svoj!" i on odjednom proguta sve ono čime su oni bili obmanu izveli.**

Zatim u ajetu 122; **"Gospodara Musaova i Harunova!"** zatim u ajetu 127; **A glavešine naroda faraonova rekoše: "Zar ćeš ostavi Musaa i narod njegov da nered u zemlji pravi i da tebe i božanstva tvoja napusti?"** On reče: **"Ubijat ćemo mušku djecu njihovu, a žensku ćemo im ostavljati u životu; mi, uistinu, vladamo njima",** u ajetu 128; **Musa reče narodu svome: "Molite Allaha da vam pomogne i budite strpljivi, zemlja je Allahova, On je daje u naslijeđe kome On hoće od robova Svojih; a lijep ishod će biti za one koji se budu Allaha bojali".**

Zatim u ajetu 131; **I kad bi im bilo dobro, oni bi govorili: "Ovo smo zaslužili", a kad bi ih snašla kakva nevolja, Musau i onima koji su s njim vjerovali tu nevolju bi pripisali. Ali ne! Njihova nevolja je od Allaha bila, samo što većina njih nije znala!** Zatim u ajetu 134; **I kada bi ih zadesila nevolja, govorili bi: "O Musa, moli se, u naše ime, Gospodaru svome onako kako ti je On naredio: ako nas oslobodi nevolje, mi ćemo, zaista vjerovati i s tobom sinove Israilove sigurno poslati".**

Zatim u ajetu 138; **I Mi sinove Israilove preko mora prevedosmo, pa oni naiđoše na narod koji se klanjao kumirima svojim "O Musa," rekoše "napravi i ti nama boga kao što i oni imaju bogove!" "Vi ste, uistinu, narod koji nema pameti!"** reče on. Zatim u ajetu 142; **Mi odredismo da čas susreta sa Musaom bude kad se napuni trideset noći, i dopunismo ih još sa deset, pa se vrijeme koje je odredio Gospodar njegov ispuni za četrdeset noći. A Musa je bio rekao bratu svome Harunu: "Zastupaj me u narodu mome, i red pravi i ne slijedi puteve onih koji su smutljivci!".** Zatim u ajetu 143; **I kad Nam Musa dođe u određeno vrijeme, i kada mu Gospodar njegov progovori, on reče: "Gospodaru moj, ukaži mi se da Te vidim!" "Ne možeš Me vidjeti" reče, "ali pogledaj u ono brdo, pa ako ono ostane na svom mjestu, vidjećeš Me!"** I kad se Gospodar njegov onom brdu otkri, On ga

sa zemljom sravni, a Musa se onesviješten strovali. Čim se osvijesti, reče: "Hvaljen neka si! Kajem Ti se, ja sam vjernik prvi!".

Zatim u ajetu 144; "O Musa", reče On "Ja sam tebe odlikovao nad ostalim svijetom poslanstvom svojim i govorom Svojim. Ono što ti dajem uzmi i zahvalan budi!". Zatim u ajetu 148; I narod Musaov, poslije odlaska njegovog, prihvati od nakita svoga kip teleta koje je rikalo. Zar nisu vidjeli da im ono ne govori i da ih putem pravim ne vodi? Oni ga prihvatiše i prema sebi se ogriješiše. U ajetu 150; A kad se Musa srdit i žalostan narodu svome vrati, povika: "Kako ste tako ružno poslije odlaska moga postupali! Zašto ste požurili i o naređenje Gospodara svoga se oglušili?" – i ploče baci, i brata svoga za kosu dohvati i počeo ga vući sebi. "O sine majke moje," – reče Harun – "narod nije nimalo do mene držao i umalo me nije ubio; nemoj da mi se svete dušmani i ne smatraj me jednim od onih koji su se prema sebi ogriješili."

Zatim u ajetu 154; I kad Musaa srdžba minu, on uze ploče na kojima je bilo ispisano uputstvo na pravi put i milost za one koji se Gospodara svoga boje. Zatim u ajetu 155; I Musa odabra iz naroda svoga sedamdeset ljudi da u određeno vrijeme stanu pred Nas. A kad ih zadesi potres, on reče: "Gospodaru moj, da si htio, mogao si i njih i mene uništiti još prije. Zar da nas uništiš zbog onoga što su uradili bezumnici naši? To je samo iskušenje Tvoje kojim Ti, koga hoćeš, u zabludi ostavljaš, a kome hoćeš, na pravi put ukazuješ; Ti si Gospodar naš, pa nam oprosti i smiluj nam se, jer Ti praštaš najviše; zatim u ajetu 159; U narodu Musaovu ima ljudi koji na istinu upućuju i koji prema njoj pravedno sude. Zatim u ajetu 160; I Mi smo ih na dvanaest rodova podijelili, i Musau smo objavili, kad mu je narod njegov vode zatražio: "Udari štapom svojim po stijeni!" – i iz nje je dvanaest vrela provrelo, svaki rod je znao vrelo iz kog će piti. I Mi smo im od oblaka hlad pravili i manu i prepelice im davali: "Jedite lijepe stvari kojima vas opskrbljujemo!" Oni nisu Nama nepravdu učinili, sami su sebi nepravedni bili.

7. U Suri Junus se spominje na osam mjesta, i to; 75 ajet; Zatim smo, poslije njih, Musaa i Haruna poslali sa čudima Našim faraonu i glavešinama njegovim, ali su se oni uzoholili – a bio je to grešan narod: zatim u 77 ajetu; "Zar za istinu koja vam je došla kažete da je čarolija?" reče Musa, "a čarobnjaci neće nikada uspjeti!" zatim u 80 ajetu; kad čarobnjaci dođoše, Musa im reče: "Bacite što imate da bacite!". Zatim u 81 ajetu; I kad oni baciše, Musa uzviknu: "Ono što ste priredili čarolija je! Allah će je uništiti, jer Allah ne dopušta da djelo pokvarenjaka uspije.

Zatim u 83 ajetu; I ne povjerova Musau niko, osim malo njih iz naroda faraonova, iz strah da ih faraon i glavešine njegove ne počnu zlostavljati, - a faraon je zaista na Zemlji silnik bio i u zlu svaku mjeru prevršio. Zatim u 84 ajetu; I Musa reče: "O narode moj, ako u Allaha vjerujete, u Njega se pouzdajte ako ste muslimani!" zatim u 87 ajetu; I Mi objavismo Musau i bratu njegovu; "U Misiru svome narodu kuće izgradite i bogomoljama ih učinite i u njima molitve obavljajte! A ti obraduj vjernike!" zatim u 88 ajetu; Musa reče: "Gospodaru naš! Ti si dao faraonu i glavešinama njegovim bogatstva da u raskoši žive na ovom svijetu, pa oni,

Gospodaru moj, zavode s puta Toga! Gospodaru naš, uništi bogatstva njihova i zapečati srca njihova, pa neka ne vjeruju dok ne dožive patnju nesnosnu!".

8. U Suri Hud se spominje tri puta; u 17 ajet; **Zar je onaj koji želi samo ovaj svijet kao onaj kome je jasno ko je Gospodar njegov, na što se nadovezuje Kur'an kao svjedok Njegov, i još prije njega Knjiga Musaova, putovođa i milost. To su oni koji vjeruju u nj. A onima koji su se protiv njega urotili vatra će boravište biti. Zato ti nikako ne sumnjaj u nj, on je zaista istina od Gospodara tvoga, ali većina ljudi neće da vjeruje. U 96 ajetu; I Musaa smo poslali sa znamenjima Našim i dokazom jasnim. U 110 ajetu; I Musau smo Knjigu dali, pa su se o njoj u mišljenju podvojili. I da nije Riječi Gospodara tvoga ranije izrečene, bilo bi s njima svršeno, jer oni u nju sumnjaju mnogo.**

9. U Suri Ibrahim tri puta; u 5 ajetu; **I Musaa smo poslali s dokazima Našim: "Izvedi narod svoj iz tmina na svjetlo i opomeni ga Allahovim danima!: To su, uistinu, dokazi za svakog onog ko je strpljiv i zahvalan. U 6 ajetu; I kad Musa reče narodu svome: "Sjetite se Allahove blagodati kad vas je izbavio od faraonovih ljudi koji su vas najgorim mukama mučili, koji su vam mušku djecu klali, a žensku u životu ostavljali, - to vam je bilo veliko iskušenje od Gospodara vašega. U 8 ajetu; I Musa još reče: "Ako budete nezahvalni i vi i svi drugi na Zemlji, - pa, Allah, doista, ni o kome nije ovisan i On je jedini hvale dostojan."**

10. U Suri Isra'a tri puta; u ajetu 2; **A Musau smo Knjigu dali i uputstvom je sinovima Israilovim učinili: "Mjesto Mene – Gospodara drugog ne uzimajte. U 101 ajetu dva puta; Mi smo Musau devet očevidnih znamenja dali, pa upitaj sinove Israilove kad je precima njihovim došao i kada mu je faraon rekao: "Ja mislim , o Musa, da si ti doista opčinjen".**

11. U Suri Kehf dva puta, u 66 ajetu; **A kada Musa reče momku svome: "Sve ću ići dok ne stignem do mjesta gdje se sastaju dva mora, ili ću dugo, dugo ići". U 66 ajetu; "Mogu li da te pratim" – upita ga Musa -, "ali da me poučiš onome čemu si ti ispravno poučen?"**.

12. U Suri Merjem; u 51 ajetu; **I spomeni u Knjizi Musaa! On je bio iskren i bio je poslanik, vjerovjesnik.**

13. U Suri Taha 17 puta; i to u ajetima; 9 ajet; **A da li je do tebe doprla vijest o Musau. Zatim u ajetu 11; A kad do nje dođe, neko ga zovnu; "O Musa. Zatim u 17 ajetu; A šta ti je to u desnoj ruci, o Musa?. Zatim u 19 ajetu; Baci ga, o Musa!" reče On. Zatim u 36 ajetu; Udovoljeno je molbi tvojoj, o Musa!" reče On, zatim u 40 ajetu; Kada je sestra tvoja otišla i rekla: 'Hoćete li da vam pokažem onu koja će se o njemu brinuti?' Mi smo te majci tvojoj vratili da se raduje i da više ne tuguje. A ti si ubio jednog čovjeka, pa smo te Mi brige oslobodili i iz raznih nevolja te spasili. I ti si ostao godinama među stanovnicima Medjena, zatim si, o Musa, u pravo vrijeme došao.**

Zatim u 49 ajetu; **"Pa ko je Gospodar vaš, o Musa?" upita faraon.** Zatim u 57 ajetu; **Zar si došao da nas pomoću vradžbine svoje iz zemlje naše izvedeš, o Musa? upitao je.** Zatim u 61 ajetu; **"Teško vama! reče im Musa. "Ne iznosite laži o Allahu, pa da vas On kaznom uništi; a sigurno neće uspjeti onaj koji laži iznosi!".** Zatim u 65 ajetu; **"O Musa," rekoše oni "hoćeš li ti ili ćemo najprije mi baciti?"**

Zatim u 67 ajetu; **i Musa u sebi osjeti zebnju.** Zatim u 70 ajetu; **I čarobnjaci se baciše licem na tle govoreći: "Mi vjerujemo u Musaova i Harunova Gospodara!".** Zatim u 77 ajetu; **I Mi objavismo Musau: "Noću izvedi robove Moje i s njima suhim putem prođi, ne strahujući da će te oni stići i da ćeš se utopiti."** Zatim u 83 ajetu; **"A zašto si prije naroda svoga požurio, o Musa".** Zatim u 86 ajetu; **I Musa se narodu svome vrati srdit i žalostan. "O narode moj" reče "zar vam Gospodar vaš nije dao lijepo obećanje? Zar vam se vrijeme oduljilo, ili hoćete da vas stigne srdžba Gospodara vašeg, pa se zato niste držali obećanja koje ste mi dali!".** Zatim u 88 ajetu; **pa im izlio tele koje je davalo glas kao da muče, i oni su onda rekli: "Ovo je vaš bog i Musaov bog, on ga je zaboravio!".** Zatim u 91 ajetu; **Mi ćemo mu se klanjati sve dok nam se ne vrati Musa" odgovorili su oni.**

14. U Suri Enbija, ajet 48; Mi smo Musau i Harunu dali Tevrat, svjetlo i pouka za one koji se budu grijeha klonili.

15. U Suri Hadž 44 ajet; i stanovnici Medjena; a lažnim je smatran i Musa, i Ja sam nevjernicima vremena davao, zatim sam ih kažnjavao, i kakva je samo bila kazna Moja!.

16. U Suri Mu'minun 45; Poslije smo poslali Musaa i brata mu Haruna sa znamenjima Našim i dokazom očiglednim. Zatim u 49 ajetu; **Musau smo onda Knjigu dali da bi sinovi Israilovi pravim putem išli.**

17. U Suri Furkan 35 ajet; Mi smo Musau Knjigu dali i brata mu Haruna pomoćnikom učinili.

**18. U suri Šu'ara se spominje osam puta i to u ajetima; 10; A kad je Gospodar tvoj Musaa zovnuo: "Idi narodu koji se prema sebi ogriješio. U 43 ajetu; Musa im reče; "Bacite ono što želite da bacite!" u 45 ajetu; Zatim Musa baci svoj štap, koji, odjednom, proguta ono što su oni lažno izveli. Zatim u 48 ajetu; Gospodara Musaova i Harunova!'.
Zatim u 52 ajetu; I Mi objavismo Musau: "Kreni noću s robovima Mojim, ali bit ćete gonjeni." Zatim u 61 ajetu; pa kad jedni druge ugledaše, drugovi Musaovi povikaše: "Samo što nas nisu stigli!". Zatim u 63 ajetu; I Mi objavismo Musau: "Udari štapom svojim po moru!" – i ono se rastavi i svaki bok njegov bijaše kao veliko brdo. Zatim u 65 ajetu; a Musaa i sve one koji bijahu s njim spasismo.**

18. U Suri Neml tri puta; 7 ajet; Kada Musa reče čeljadi svojoj: "Vidio sam vatru, donjeću vam otuda vijest kakvu ili ću vam donijeti ragorjelu glavnju da biste se

ogrijali". Zatim u 9 ajetu; **O Musa, Ja sam – Allah, Silni i Mudri!**. Zatim u 10 ajetu; **Baci svoj štap!**" Pa kad ga vidje da se, kao da je hitra zmija, kreće, on uzmače i ne vrati se. **"O Musa, ne boj se! Poslanici se kod Mene ne treba ničega da boje.**

19. U Suri Kasas 18 puta i to u ajetima; 3; **Mi ćemo ti kazati neke vijesti o Musau i faraonu, onako kako je bilo, a to za one ljude koji vjeruju.** Zatim u 7 ajetu; **I Mi nadahnusmo Musaovu majku: "Doji ga, a kad se uplašiš za njegov život, baci ga u rijeku, i ne strahuj i ne tuguj, Mi ćemo ti ga, doista, vratiti i poslanikom ga učiniti."**

Zatim u 10 ajetu; **I srce Musaove majke ostade prazno, umalo ga ne prokaza, da Mi srce njeno nismo učvrstili i vjernicom je učinili.** Zatim u 15 ajetu; **I on uđe u grad neopažen od stanovnika njegovih i u njemu zateče dvojicu ljudi kako se tuku, jedan je pripadao njegovu, a drugi neprijateljskom narodu, pa ga zovnu u pomoć onaj iz njegova naroda protiv onog iz neprijateljskog naroda, i Musa ga udari šakom i – usmrti. "Ovo je šejtanov posao!" – uzviknu -, "on je, zaista, otvoreni neprijatelj koji u zabludu dovodi!.**

Zatim u 18 ajetu; **I Musa u gradu osvanu prestrašen, očekujući šta će biti, kad ga onaj isti od juče pozva ponovo u pomoć. "Ti si, zbilja, u pravoj zabludi!" reče mu Musa.** Zatim u 19 ajetu; **i kad htjede da ščepa zajedničkog im neprijatelja, reče mu onaj: "O Musa, zar ćeš da ubiješ i mene kao što si juče ubio čovjeka? To hoćeš da na zemlji silu provodiš, a ne želiš da miriš."** Zatim u 20 ajetu; **I jedan čovjek s kraja grada dotrča: "O Musa," reče "glavešine se dogovaraju da te ubiju; zato bježi, ja sam ti zbilja iskren savjetnik."**

Zatim u 29 ajetu; **I kad Musa ispuni ugovoreni rok i krenu sa čeljadi svojom, on ugleda vatru na jednoj strani brda. "Pričekajte!" reče čeljadi svojoj, " vidio sam vatru, možda ću vam od nje kakvu vijest donijeti, ili zapaljenu glavnju, da se ogrijete."** Zatim u 30 ajetu; **A kad dođe do vatre, neko ga zovnu s desne strane doline, iz stabla, u blagoslovljenom kraju: "O Musa, Ja sam – Allah, Gospodar svjetova!.** Zatim u 31 ajetu; **Baci štap svoj!" I kad vidje da se poput hitre zmije kreće, on uzmače i ne vrati se. "O Musa, priđi ne boj se, sigurno ti se nikakvo zlo dogoditi neće!.**

Zatim u 36 ajetu; **I kada im Musa donese Naše jasne dokaze, oni povikaše: "Ovo je samo smišljena čarolija; nismo čuli da se ovako nešto dešavalo u doba predaka naših!.** Zatim u 37 ajetu; **"Gospodar moj dobro zna onoga koji donosi uputstvo od njega: - reče Musa -, "onoga koji će na kraju pobijediti, a nevjernici, doista neće uspjeti!"** zatim u 38 ajetu; **"O velikaši", - reče faraon – "ja ne znam da vi imate drugog boga osim mene, a ti, o Hamane, peci mi opeke i sagradi mi toranj da se popnem k Musaovu Bogu, jar ja mislim da je on, zaista, lažac!.**

Zatim u 43 ajetu; **I Mi smo Musau Knjigu dali, nakon što smo drevne narode uništili, da bude svjetlo ljudima i uputstvo i milost – da bi sebi došli.** Zatim u 44 ajetu; **Ti nisi bio na zapadnoj strani kada smo Musau poslanstvo povjerali, a nisi bio ni njegov savremenik.** Zatim u 48 ajetu dva puta; **A kad im dolazi Istina od Nas,**

oni govore: "Zašto mu nije dato onako isto kao što je dato Musau?" A zar oni još davno nisu porekli ono što je Musau dato/ Oni govore: "Dvije čarolije, jedna drugu podržava" – i govore: "Mi ni u jednu ne vjerujemo." Zatim u 76 ajetu; Karun je iz Musaova naroda bio, pa ih je tlačio, a bili smo mu dali toliko blaga da mu je ključeve od njega teško mogla nositi gomila snažnih ljudi. "Ne budi obijestan, jer Allah ne voli one koji su obijesni!" – govorili su mu ljudi iz naroda njegovog.

20. Zatim u Suri Ankebut u 39 ajetu; I Karuna i faraona i Hamana; Musa im je jasne dokaze donio, ali su se oni na Zemlji oholo ponijeli i kaznu nisu izbjegli.

21. Zatim u Suri Sedžda 23 ajetu; Musau smo Mi Knjigu dali – ne sumnjaj nimalo u to da je on nije primio – i putokazom je sinovima Israilovim učinili.

22. Zatim u Suri Ahzab 7 i 69 ajet; Mi smo od vjerovjesnika zavjet njihov uzeli, i od tebe, i od Nuha, i od Ibrahima, i od Musaa, i od Isaa, sina Merjemina smo čvrst zavjet uzeli. Ajet 69; O vjernici, ne budite kao oni koji su Musaa uznemiravali, pa ga je Allah oslobodio onoga što su govorili, i on kod Allaha ugled uživa.

23. Zatim u Suri Safat 114 i 120 ajet; I Musau i Harunu smo milost ukazali. I 120 ajet; Nek su u miru Musa i Harun!

24. Zatim u Suri Gafir¹ (Mu'min) pet puta, u 23 ajetu; Mi smo poslali Musaa sa znamenjima Našim i dokazom jasnim. 26 ajetu; Pustite vi meni" – reče faraon – "da ubijem Musaa, a on neka traži pomoć od Gospodara svoga, jer se bojim da vam on vjeru vašu ne izmjeni ili da u zemlji nered ne izazove. Zatim u 27 ajetu; Musa reče: "Molim Gospodara svoga i Gospodara vašega da me zaštiti od svakog oholog koji ne vjeruje u Dana u kome će se račun polagati!. Zatim u 37 ajetu; staza nebeskih, ne bih li se popeo do Musaova Boga, a ja smatram da je on, zaista, lažac." I eto tako su se faraonu njegova ružna djela učinila lijepim i on je bio odvrćen od pravog puta, a lukavstvo faraonovo se završilo na njegovu štet. I u 53 ajetu; Mi smo Musau uputstvo dali i sinovima Israilovim u nasljedstvo Knjigu ostavili.

25. Zatim u Suri Fussilet 45 ajet; I Musau smo Knjigu dali, pa su se zbog nje podvojili. A da nije Riječi Gospodara tvoga prije izrečene, sa ovima bi bilo već svršeno, jer oni mnogo u Kur'an sumnjaju.

26. Zatim u Suri Šura 13 ajet; On vam propisuje u vjeri isto ono što je propisano Nuhu i ono što objavljujemo tebi, i ono što smo naredili Ibrahimu i Musau i Isau: "Pravu vjeru ispovijedajte i u tome se ne podvajajte!" Teško je onima koji Allahu druge ravnim smatraju da se tvome pozivu odazovu. Allah odabire za Svoju vjeru onoga koga On hoće i upućuje u nju onoga ko Mu se iskreno obrat.

---

¹ Ova se sura još zove i Mu'min ili Gafir, nosi dva imena.

27. Zatim u Suri Zuhruf 46 ajet; Još davno Mi smo poslali Musaa sa znamenjima Našim faraonu i glavešinama njegovim, i on je rekao: "Ja sam, doista, Gospodara svjetova poslanik!"

28. Zatim u Suri Ahkaf 12 ajet; Knjiga Musaova je bila putovođa i milost prije njega. A ovo je Knjiga na arapskom jeziku koja nju potvrđuje da bi opomenula one koji rade zlo i da bi obradovala one koji čine dobro. I 30 ajet; O narode naš," – govorili su – "mi smo slušali Knjigu koja se poslije Musaa objavljuje, koja potvrđuje da su istinite i one prije nje, i koja ka istini i na pravi put upućuje.

29. Zatim u Suri Zarijat 38 ajet; I o Musau, kada ga s očiglednim dokazom faraonu poslasm.

30. Zatim u Suri Nedžm 36 ajet; Zar on nije obaviješten o onome šta se nalazi u listovima Musaovim.

31. Zatim u Suri Saf 5 ajet; Kada Musa reče narodu svome: "O narode moj, zašto me mučite, a dobro znate da sam ja Allahov poslanik vama! i kad oni skrenuše u stranu, - Allah učini da i srca njihova u stranu skrenu – a Allah neće ukazati na pravi put narodu koji je ogrezao u grijehu.

32. Zatim u Suri Naziat 15 ajet; Da li je do tebe doprla vijest o Musau.

33. Zatim u Suri E'ala 19 ajet; listovima Ibrahimovim i Musaovim.

Šesnaesti poslanik je Harun a,s

Harun a,s, se spominje 20 puta u Kur'anu i to;

1. U Suri Bekare 248 ajet; „Znak njegove vlasti“ – reče im vjerovjesnik njihov – „bit će kovčeg koji će vam stići i koji će meleki nositi, u kome će biti smirenje za vas od Gospodara vašeg i ostatak onoga što Musa i Harun ostavili. To vam je, zaista, dokaz, ako ste vjernici!“.

2. Zatim u Suri Nisa 163; Mi objavljujemo tebi kao što smo objavljivali Nuhu i vjerovjesnicima poslije njega, a objavili smo i Ibrahimu, i Ismailu, i Ishaku, i Jakubu i unucima, i Isau, i Ejjubu, i Junusu, i Harunu, i Sulejmanu, a Davudu smo dali Zebur.

3. Zatim u Suri En'am 84 ajet; I Mi mu poklonismo i Ishaka i Jakuba; i svakog uputismo – a Nuha smo još prije uputili – i od potomaka njegovih Davuda, i Sulejmana, i Ejjuba, i Jusufa, i Musaa, i Haruna – eto, tako Mi nagrađujemo one koji dobra djela čine.

4. Zatim u Suri E'araf 122; **Gospodara Musaova i Harunova!** I u ajetu 142; **Mi odredismo da čas susreta sa Musaom bude kad se napuni trideset noći, i dopunismo ih još sa deset, pa se vrijeme koje je odredio Gospodar njegov ispuni za četrdeset noći. A Musa je bio rekao bratu svome Harunu: „Zastupaj me u narodu mome, i red pravi i ne slijedi puteve onih koji su smutljivci!“**

5. Zatim u Suri Junus 75 ajet; **Zatim smo, poslije njih, Musaa i Haruna poslali sa čudima Našim faraonu i glavešinama njegovim, ali su se oni uzoholili – a bio je to grešan narod.**

6. Zatim u Suri Merjem 28 ajet; **Ej ti, koja u čednosti ličiš Harunu, otac ti nije bio nevaljao, a ni mati tvoja nije bila nevaljalica.“** I u ajetu 53; **i darovali smo mu milošću Našom kao vjerovjesnika brata njegova Haruna.**

7. Zatim u Suri Taha četiri puta, 30 ajet; **Haruna, brata mog.** Zatim 70 ajet; **I čarobnjaci se baciše licem na tle govoreći: „Mi vjerujemo u Musaova i Harunova Gospodara!. Zatim u 90 ajetu; A njima je Harun još prije govorio: „O narode moj, vi ste njime samo u iskušenje dovedeni; Gospodar vaš je Milostivi, zato slijedite mene i slušajte naređenje moje. I u 92 ajetu; O Harune,“ – povika Musa – „šta te je spriječilo, kad si ih vidio da su zalutali.**

8. Zatim u Suri Enbija 48 ajet; **Mi smo Musau i Harunu dali Tevrat, svjetlo i pouka za one koji se budu grijeha klonili.**

9. Zatim u Suri Mu'minun 45 ajet; **Poslije smo poslali Musaa i brata mu Haruna sa znamenjima Našim i dokazom očiglednim.**

10. Zatim u Suri Furkan 35 ajet; **Mi smo Musau Knjigu dali i brata mu Haruna pomoćnikom učinili.**

11. Zatim u Suri Šu'ara 13 ajet; **da mi ne postane teško u duši i da mi se jezik ne saplete; zato podaj poslanstvo i Harunu.** I u 48 ajetu; **Gospodara Musaova i Harunova.**

12. Zatim u Suri Kasas 34 ajet; **A moj brat Harun je rječitiji od mene, pa pošalji sa mnom i njega kao pomoćnika da potvrđuje riječi moje, jer se bojim da me ne nazovu lašcem.**

13. Zatim u Suri Safat 114 ajet; **I Musau i Harunu smo milost ukazali.** I u 120 ajetu; **Nek su u miru Musa i Harun!**

Sedamnaesti Poslanik je Davud a,s,

Davud a,s, se spominje 16 puta u Kur'an i Kerimu i to:

1. U Suri Bekare 251 ajet; **I oni ih, Allahovom voljom, poraziše, i Davud ubi Džaluta, i Allah mu dade i vlast i vjerovjesništvo, i nauči ga onome čemu je On htio. A da Allah ne suzbija ljude, jedne drugima, na Zemlji bi, doista, nered nastao, - ali, Allah je dobar svim svjetovima.**

2. U Suri Nisa 163 ajet; **Mi objavljujemo tebi kao što smo objavljivali Nuhu i vjerovjesnicima poslije njega, a objavili smo i Ibrahimu, i Ismailu, i Ishaku, i Jakubu i unucima, i Isau, i Ejjubu, i Junusu, i Harunu, i Sulejmanu, a Davudu smo dali Zebur.**

3. U Suri Maide 78 ajet; **Jezikom Davuda i Isaa, sina Merjemina, prokleti su oni od sinova Israilovih koji nisu vjerovali – zato što su se bunili i uvijek granice zla prelazili.**

4. U Suri En'am 84 ajet; **I Mi mu poklonismo i Ishaka i Jakuba; i svakog uputismo – a Nuha smo još prije uputili i od potomaka njegovih Davuda, i Sulejmana, i Ejjuba, i Jusufa, i Musaa, i Haruna eto, tako Mi nagrađujemo one koji dobra djela čine.**

5. U Suri Isra'a 55 ajet; **Gospodar tvoj dobro zna one na nebesima i one na Zemlji; Mi smo jedne vjerovjesnike nad drugima odlikovali, a Davudu smo Zebur dali.**

6. U Suri Enbija 78-79 ajet; **I Davudu i Sulejmanu, kada su sudili o usjevu što su ga noću ovce nečije opasle – i Mi smo bili svjedoci suđenju njihovu. I učinismo da Sulejman pronikne u to, a obojici smo mudrost i znanje dali. I podčinismo planine i ptice s Davudom Allaha hvale: to smo Mi bili kadri učiniti.**

7. U Suri Neml 15-16 ajet; **Davudu i Sulejmanu smo znanje dali i oni su govorili: „Hvala Allahu koji nas je odlikovao iznad mnogih vjernika, robova Svojih! I Sulejman naslijedi Davuda i reče: „O ljudi, dato nam je da razumijemo ptičje glasove i svašta nam je dato; ovo je, zaista, prava blagodati!“**

8. U Suri Sebe'e 10 i 13 ajet; **Mi smo Davudu Našu milost ukazali – „O brda, ponavljajte zajedno s njim hvalu, i vi ptice!“ – i učinili da mu mekano gvožđe bude. Oni su mu izrađivali što god je htio; hramove i spomenike, i zdjele kao čatrnje, i kotlove nepokretne. „Trudite se i budite zahvalni, o čeljadi Davudova!“**

9. U Suri Sad pet šuta i to; 17-22-24-26 i 30 ajet; **Ti otrpi ono što oni govore i sjeti se roba Našeg Davuda, čvrstog u vjeri, koji se uvijek Allahu obraćao. U 22 ajet: Kad su Davudu upali, pa se on njih uplašio. „Ne boj se“ – rekli su – „mi smo dvojica parničara, jedan drugom smo našao učinili, pa nam po pravdi presudi; ne budi pristrasan, i na pravi put nas uputi.**

U 24 ajet; Učinio ti je, doista, krivo! – reče Davud – „time što je tražio da tvoju ovcu doda ovcama svojim; mnogi ortaci čine nepravdu jedni drugima, ne čine jedino oni koji vjeruju i rade dobra djela; a takvih je malo.“ I Davud se uvjeri da

smo Mi baš njega na kušnju stavili, pa oprost od Gospodara svoga zamoli, pade licem na tle i pokaja se.

U 26 ajetu; O Davude, Mi smo te namjesnikom na zemlji učinili, zato sudi ljudima po pravdi i ne povodi se za strašću da te ne odvede s Allahova puta; one koji skreću s Allahova puta čeka teška patnja na onom svijetu zato što su zaboravljali na Dan u kome će se račun polagati. U 30 ajetu; Mi smo Davudu poklonili Sulejmana, divan je on rob bio, i mnogo se kajao!.

Osamnaesti Poslanik je Sulejman alejhi selam

Sulejman a,s, se spominje u Kur'anu 17 puta i to;

1. U Suri Bekare dva puta u 102 ajetu; i povode se za onim što su šejtani o Sulejmanovoj vladavini kazivali. A Sulejman nije bio nevjernik, - šejtani su nevjernici učeći ljude vradžbini i onome što je bilo nadahnuto dvojici meleka, Harutu i Marutu, u Babilonu. A njih dvojice nisu nikoga učili dok mu ne bi rekli: „Mi samo iskušavamo, i ti ne budi nevjernik!“ I ljudi su od njih dvojice učili kako će muža od žene rastaviti, ali nisu mogli time nikome bez Allahove volje nauditi. Učili su ono što će im nauditi i od čega nikakve koristi neće imati iako su znali da onaj koji tom vještinom vlada neće nikakve sreće na onom svijetu imati. A doista je jedno ono za što su se prodali, kada bi samo znali!.

2. U Suri Nisa 163 ajet; Mi objavljujemo tebi kao što smo objavljivali Nuhu i vjerovjesnicima poslije njega, a objavili smo i Ibrahimu, i Ismailu, i Ishaku, i Jakubu i unucima, i Isau, i Ejjubu, i Junusu, i Harunu, i Sulejmanu, a Davudu smo dali Zebur.

3. U suri En'am 84 ajet; I Mi mu poklonismo i Ishaka i Jakuba; i svakog uputismo – a Nuha smo još prije uputili – i od potomaka njegovih Davuda, i Sulejmana, i Ejjuba, i Jusufa, i Musaa, i Haruna – eto, tako Mi nagrađujemo one koji dobra djela čine.

4. U Suri Enbija tri puta i to 78-79 i 81 ajet; I Davudu i Sulejmanu, kada su sudili o usjevu što su ga noću ovce nečije opasle – i Mi smo bili svjedoci suđenju njihovu. U 79 ajetu; i učinismo da Sulejman pronikne u to, a obojici smo mudrost i znanje dali. I podčinisimo planine i ptice s Davudom Allaha hvale: to smo Mi bili kadri učiniti. U 81 ajetu; A Sulejmanu vjetar jaki poslušnim učinismo – po zapovijedi njegovoj je puhao prema zemlji koju smo blagoslovili; a Mi sve dobro znamo.

5. U Suri Neml sedam puta i to; u 15 ajetu; Davudu i Sulejmanu smo znanje dali i oni su govorili: „Hvala Allahu koji nas je odlikovao iznad mnogih vjernika, robova Svojih!. U 16 ajetu; I Sulejman naslijedi Davuda i reče: „O ljudi, dato nam je da razumijemo ptičje glasove i svašta nam je dato; ovo je, zaista, prava blagodat!“ . U

17 ajetu; **I skupiše se Sulejmanu vojske njegove, džinnovi i ljudi i ptice, sve četa do čete, postrojeni.**

U 18 ajetu; **i kad stigoše do mravlje doline, jedan mrav reče: „O mravi, ulazite u stanove svoje da vas ne izgazi Sulejman i vojske njegove, a da to i ne primijetite!“.**
U 30 ajetu; **Od Sulejmana i glasi; 'U ime Allaha, Milostivog, Samilosnog!**

U 36 ajetu; **I kad on pred Sulejmana iziđe, ovaj mu reče; „Zar da blagom mene pridobijete? Ono što je Allah meni dao bolje je od onoga što je dao vama. Vi se onome što vam se daruje radujete! I u 44 ajetu; „Uđi u dvoranu!; - bi joj rečeno. I kad ona pogleda, pomisli da je duboka voda, pa zadiže haljinu uz noge svoje. „Ova je dvorana uglačanim staklom popločana!“ – reče on. – „Gospodaru moj“, - uzviknu ona – „ja sam se prema sebi ogriješila i u društvu sa Sulejmanom predajem se Allahu Gospodaru svjetova!“.**

6. U Suri Sebe'e 12 ajet; A Sulejmanu – vjetar, ujutro je prevaljivao rastojanje od mjesec dana, a naveče rastojanje od mjesec dana; i učinili smo da mu iz izvora rastopljen bakar teče i da džinnovi, voljom njegova Gospodara, pred njim rade; a kad bi neki od njih otkazao poslušnost naređenju Našem, učinili bismo da ognjenu patnju osjeti.

7. U Suri Sad 30 i 34 ajet; Mi smo Davudu poklonili Sulejmana, divan je on rob bio, i mnogo se kajao!. Mi smo Sulejmana u iskušenje doveli i njegovo bolesno tijelo na prijestolju zadržali, ali je poslije ozdravio.

Devetnaesti Poslanik je Iljas alejhi selam

Iljas a,s, se spominje tri puta u Kur'an i Kerimu i to;

1. U Suri En'am 85 ajet; i Zekerijaa, i Jahjaa, i Isaa, i Il'jasa – svi oni su bili dobri.

2. Zatim u Suri Safat dva puta u 123 i 130 ajetu; I Iljas je bio poslanik. I 130 ajet; Nek je u miru Ilijas.

Dvadeseti Poslanik je El-Jesa'a alejhi selam

El-Jesa'a a,s, se spominje samo dva puta i to:

1. U Suri En'am 86 ajet; i Ismaila i El-jese'a i Junusa i Luta – i svima smo prednost nad svijetom ostalim dali.

2. I u Suri Sad 48 ajet; I sjeti se Ismaila i Eljese'a i Zu-l-Kifla, svi su oni bili dobri.

Dvadeset i prvi Poslanik je Junus alejhi selam

Junus a,s, se spominje četiri puta i to;

1. U Suri Nisa 163 ajet; Mi objavljujemo tebi kao što smo objavljivali Nuhu i vjerovjesnicima poslije njega, a objavili smo i Ibrahimu, i Ismailu, i Ishaku, i Jakubu i unucima, i Isau, i Ejjubu, i Junusu, i Harunu, i Sulejmanu, a Davudu smo dali Zebur.

2. U Suri En'am 86 ajet; i Ismaila i El-jese'a i Junusa i Luta – i svima smo prednost nad svijetom ostalim dali.

3. U Suri Junus 98 ajet; Zašto nije bilo ni jednog grada koji je povjerovao i kome je vjerovanje njegovo koristilo, osim naroda Junusova, kome smo, kada je povjerovao, sramnu patnju u životu na ovom svijetu otklonili i život mu još izvjesno vrijeme produžili?.

4. U Suri Safat 139 ajet; I Junus je bio poslanik.

Dvadeset i drugi Poslanik je Zekerijja alejhi selam

Zekerijja a,s, se spominje sedam puta i to;

1. U Suri Ali Imran dva puta u 37 ajetu; I Gospodar njezin primi je lijepo i učini da uzraste lijepo, i da se o njoj brine Zekerijja. Kad god bi joj Zekerijja u hram ušao, kod nje bi hrane našao. "Odakle ti ovo, o Merjema?" – on bi upitao, a ona bi odgovorila: "Od Allaha, Allah onoga koga hoće opskrbljuje bez muke."

2. U Suri Ali Imran 38 ajet; Tu Zekerijja zamoli Gospodara svoga: "Gospodaru moj," reče "podari mi od Sebe čestita potomka, jer se Ti, uistinu, molbi odazivaš!".

3. U Suri En'am 85 ajet; i Zekerijjaa, i Jahjaa, i Isaa, i Il'jasa – svi oni su bili dobri.

4. U Suri Merjem 2 i 7 ajetu; Kazivanje o milosti Gospodara tvoga prema robu Njegovu Zekerijjau. I u 7 ajetu; "O Zekerijja, javljamo ti radosnu vijest da će ti se dječak roditi, ime će mu Jahja biti, nikome prije njega to ime nismo htjeli dati."

5. U Suri Enbija 89 ajet; I Zekerijjau se, kada zamoli Gospodara svoga: "Gospodaru moj, ne ostavljaj me sama, a Ti si jedini vječan!."

Dvadeset i treći Poslanik je Jahja alejhi selam

Jahja a,s, se spominje svega pet puta, i to:

1. U Suri Ali Imran 39 ajet; **I dok se on u hramu stojeći molio, meleki ga zovnuše: "Allah ti javlja radosnu vijest: rodit će ti se Jahja, koji će u Allahovu knjigu vjerovati, i koji će prvak biti, i čedan, i vjerovjesnik, potomak onih dobrih."**

2. U Suri En'am 85 ajet; **i Zekerijjaa, i Jahjaa, i Isaa, i Il'jasa – svi oni su bili dobri.**

3. U Suri Merjem u 7 i 12 ajetu; **"O Zekerijja, javljamo ti radosnu vijest da će ti se dječak roditi, ime će mu Jahja biti, nikome prije njega to ime nismo htjeli dati."** I 12 ajet; **"O Jahja, prihvati Knjigu odlučno!" – a dadosmo mu mudrost još dok je dječak bio.**

4. U Suri Enbija 90 ajet; **odazvasmo i, izliječivši mu ženu, Jahjaa mu poklonismo. Oni su se trudili da što više dobra učine i molili su Nam se u nadi i strahu, i bili su prema Nama ponizni.**

Dvadeset i četvrti Poslanik je Isa'a alejhi selam

Isa'a a,s, se spominje 25 puta i to;

1. U Suri Bekare 87 ajet; **"I Mi smo Musau Knjigu dali i poslije njega smo jednog za drugim poslanike slali, a Isau, sinu Merjeminu, očigledne dokaze dali i Džibrilom ga pomogli. O kad god vam je koji poslanik donio ono što nije godilo dušama vašim, vi ste se oholili, pa ste jedne u laž utjerivali, a druge ubijali"**.

Zatim u 136 ajetu; **"Recite: "Mi vjerujemo u Allaha i u ono što se objavljuje nama, i u ono što je objavljeno Ibrahimu, i Ismailu, i Ishaku, i Jakubu, i unucima, i u ono što je dato Musau i Isau, i u ono što je dato vjerovjesnicima od Gospodara njihova; mi ne pravimo nikakve razlike među njima, i mi se samo Njemu pokoravamo."**

Zatim u 253 ajetu; **"Neke od tih poslanika odlikovali smo više nego druge. S nekima od njih je Allah govorio, a neke je za više stepeni izdigao. A Isau, sinu Merjeminu, jasne smo dokaze dali i Džibrilom ga podržali. Da je Allah htio, ne bi se međusobno oni poslije njih ubijali, kad su im jasni dokazi već došli, ali oni su se razišli; neki od njih su vjerovali, a neki su poricali. A da je Allah htio, oni se ne bi međusobno ubijali, ali Allah radi ono što On želi"**.

2. U Suri Ali Imran 45 ajet; **"A kada meleki rekoše: "O Merjema, Allah ti javlja radosnu vijest, od Njega Riječ: ime će mu biti Mesih, Isa, sin Merjemin, bit će viđen i na ovom i na onom svijetu i jedan od Allahu bliskih"**.

Zatim u 52 ajetu; **"A kada se Isa uvjerio da oni neće da vjeruju, uzviknuo je: "Koji će biti pomagači moji na Allahovom putu?" – "Mi", - rekoše učenici, - "mi ćemo biti pomagači Allahove vjere, a ti budi svjedok da smo mi poslušni Njemu"**.

Zatim u 55 ajetu; "kada Allah reče: "O Isa, dušu će ti uzeti i k Sebi te uzdignuti i spasiću te od nevjernika i učiniću da tvoji sljedbenici budu iznad nevjernika sve do Smaka svijeta. Meni ćete se, poslije, svi povratiti i Ja ću vam o onome u čemu se niste slagali presuditi".

Zatim u 59 ajetu; "Isaov slučaj je u Allaha isti kao i slučaj Ademov: od zemlje ga je stvorio, a zatim rekao: "Budi!" – i on bi". Zatim u 84 ajetu; "Reci: "Mi vjerujemo u Allaha i u ono što se objavljuje nama i u ono što je objavljeno Ibrahimu, i Ismailu, i Ishaku, i Jakubu, i unucima, i u ono što je dato Musau i Isau i vjerovjesnicima – od Gospodara njihova; mi nikakvu razliku među njima ne pravimo, i mi se samo Njemu iskreno klanjamo."

3. U Suri Nisa 157 ajet; "i zbog riječi njihovih: "Mi smo ubili Mesiha, Isaa, sina Merjemina, Allahova poslanika:... A nisu ga ni ubili ni raspeli, već im se pričinilo. Oni koji su se o njemu u mišljenju razilazili, oni su sami o tome u sumnji bili; o tome nisu ništa pouzdano znali, samo su nagađali; a sigurno je da ga nisu ubili".

Zatim u 163 ajetu; "Mi objavljujemo tebi kao što smo objavljivali Nuhu i vjerovjesnicima poslije njega, a objavili smo i Ibrahimu, i Ismailu, i Ishaku, i Jakubu i unucima, i Isau, i Ejjubu, i Junusu, i Harunu, i Sulejmanu, a Davudu smo dali Zebur". Zatim u 171 ajetu; "O sljedbenici Knjige, ne zastranjujte u svome vjerovanju i o Allahu govorite samo istinu! Mesih, Isa, sin Merjemin, samo je Allahov poslanik, i Riječ Njegova koju je Merjemi dostavio, i Duh od Njega; zato vjerujte u Allaha i Njegove poslanike i ne govorite: "Trojica su!" Prestanite, bolje vam je! Allah je samo jedan Bog, - hvaljen neka je On! – zar On da ima dijete?! Njegovo je ono što je na nebesima i ono što je na Zemlji, i Allah je dovoljan kao zaštitnik".

4. U Suri Maide 46 ajet; "Poslije njih smo Isaa, sina Merjemina, poslali, koji je priznavao Tevrat prije njega objavljen, a njemu smo dali Indžil, u kome je bilo uputstvo i svjetlo, i da potvrdi Tevrat, prije njega objavljen, u kome je takođe bilo uputstvo i pouka onima koji su se Allaha bojali".

Zatim u 78 ajetu; "Jezikom Davuda i Isaa, sina Merjemina, prokleti su oni od sinova Israilovih koji nisu vjerovali – zato što su se bunili i uvijek granice zla prelazili". Zatim u 110 ajetu; "Kad Allah rekne: "O Isa, sine Merjemin, sjeti se blagodati Moje prema tebi i majci tvojoj: kada sam te Džibrilom pomogao pa si s ljudima, u bešici i kao zreo muž, razgovarao; i kada sam te pismenosti i mudrosti, i Tevratu i Indžilu naučio: i kada si, voljom Mojom, od blata nešto poput ptice napravio i u nju udahnuo i kada je ona, voljom Mojom, postala ptica; i kada si, voljom Mojom, o rođenja slijepa i gubavca iscijelio; i kada si, voljom Mojom, mrtve dizao; i kada sam od tebe sinove Israilove odbio, kad si im ti jasne dokaze donio, pa su oni među njima koji nisu vjerovali – povikali: "Ovo nije ništa drugo do prava vradžbina!".

Zatim u 112 ajetu; "A kada učenici rekoše: "O Isa, sine Merjemin, može li nam Gospodar tvoj trpezu s neba spustiti?" – on reče: "Bojte se Allaha ako ste vjernici". Zatim u 114 ajetu; "Isa, sin Merjemin, reče: "O Allahu, Gospodaru naš, spusti nam s neba trpezu da nam bude praznik, i prvima od nas i onima kasnijim, i čudo Tvoje, i nahrani nas, a Ti si hranitelj najbolji!".

Zatim u 116 ajetu; "kada Allah rekne: "O Isa, sine Merjemin, jesi li ti govorio ljudima: 'Prihvatite mene i majku moju kao dva boga uz Allaha!'" – on će reći: "Hvaljen neka si Ti! Meni nije priličilo da govorim ono što nemam pravo. Ako sam ja to govorio, Ti to već znaš; Ti znaš šta ja znam, a ja ne znam šta Ti znaš; Samo Ti jedini sve što je skriveno znaš".

4. U Suri En'am 85 ajet; "i Zekerijjaa, i Jahjaa, i Isaa, i Il'jasa – svi oni su bili dobri".

5. U Suri Merjem 34 ajet; "To je Isa, sin Merjemin, - to je prava istina o njemu, - onaj u koga oni sumnjaju".

6. U Suri Ahzab 7 ajet; "Mi smo od vjerovjesnika zavjet njihov uzeli, i od tebe, i od Nuha, i od Ibrahima, i od Musaa, i od Isaa, sina Merjemina smo čvrst zavjet uzeli".

8. U Suri Šura 13 ajet; "On vam propisuje u vjeri isto ono što je propisano Nuhu i ono što objavljujemo tebi, i ono što smo naredili Ibrahimu i Musau i Isau: "Pravu vjeru ispovijedajte i u tome se ne podvajajte!" Teško je onima koji Allahu druge ravnim smatraju da se tvome pozivu odazovu. Allah odabire za Svoju vjeru onoga koga On hoće i upućuje u nju onoga ko Mu se iskreno obrati".

9. U Suri Zuhruf 63 ajet; "A kad je Isa očita znamenja donio, on je rekao: "Donosim vam mudrost i dolazim da vam objasnim ono oko čega se razilazite. Zato se Allaha bojte i Meni se pokoravajte".

10. U Suri Hadid 27 ajet; "Zatim smo, poslije njih, jednog za drugim naše poslanike slali, dok nismo Isaa, sina Merjemina, poslali, kojem smo Indžil dali, a u srca sljedbenika njegovih smo blagost i samilost ulili, dok su monaštvo oni sami, kao novotariju, uveli – Mi im ga nismo propisali – u želji da steknu Allahovo zadovoljstvo; ali, oni o njemu ne vode brigu onako kako bi trebalo, pa ćemo one među njima koji budu ispravno vjerovali nagraditi, a mnogi od njih su nevjernici".

11. U Suri Saff dva puta u 6 i 14 ajetu; "A kada Isa, sin Merjemin, reče: "O sinovi Israilovi, ja sam vam Allahov poslanik da vam potvrdim prije mene objavljeni Tevrat i da vam donesem radosnu vijest o poslaniku čije je ime Ahmed, koji će poslije mene doći" i kad im je on donio jasne dokaze, oni rekoše: "Ovo je prava vradžbina!". Zatim u 14 ajetu; "O vjernici, pomozite Allahovu vjeru, kao što su učenici rekli: "Mi ćemo pomoći Allahovu vjeru!" – kad ih je Isa, sin Merjemin, upitao: "Hoćete li me pomoći Allaha radi?" I neki od sinova Israilovih su povjerovali, a drugi nisu, pa smo Mi one koji su povjerovali – protiv neprijatelja njihova pomogli, i oni su pobijedili".

